

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1182/2007,

26. september 2007,

millega kehtestatakse puu- ja köögiviljasektori erieeskirjad, muudetakse direktiive 2001/112/EÜ ja 2001/113/EÜ ning määrusi (EMÜ) nr 827/68, (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96, (EÜ) nr 2826/2000, (EÜ) nr 1782/2003 ja (EÜ) nr 318/2006 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2202/96

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) Praegu puu- ja köögiviljasektori suhtes kehtiv süsteem kehtestati nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 2200/96 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta, ⁽²⁾ nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 2201/96 töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korralduse kohta ⁽³⁾ ning nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 2202/96, millega kehtestatakse teatavate tsitrusviljade tootjatele ühenduse toetus-kava ⁽⁴⁾.
- (2) Kogemused kinnitavad, et puu- ja köögiviljasektori turukorraldust on vaja muuta järgmiste eesmärkide saavutamiseks: sektori konkurentsivõime ja turule suunatuse parandamine viisil, mis aitaks tagada säästva tootmise, mis on konkurentsivõimeline nii sise- kui välisurgudel,

vähendaks tururiskidega seotud kõikumisi tootjate sisetulekutes, suurendaks puu- ja köögivilja tarbimist ühenduses ning toetaks jätkuvalt jõupingutusi, mida sektoris tehakse keskkonna säilitamiseks ja kaitsmiseks.

- (3) Kuna neid eesmärke ei suuda liikmesriigid puu- ja köögiviljaturu ühise iseloomu tõttu piisavalt saavutada ning seetõttu, et on vaja võtta ühiseid lisameetmeid, on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (4) Komisjon on esitanud eraldi ettepaneku nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus, millesse saaks esialgu inkorporeerida teatavad puu- ja köögiviljasektorit hõlmavad horisontaalsed sätted (elkõige korralduskomiteed käsitlevad sätted) ning mida kohaldatakse ka mitmete muude põllumajandustoodete suhtes. Nimetatud sätete säilitamine määrustes (EÜ) nr 2200/96 ja (EÜ) nr 2201/96 on asjakohane. Selleks et hõlbustada nende sätete inkorporeerimist põllumajandusturgude ühist korraldust käsitlevasse määrusesse, tuleks neid ajakohastada, lihtsustada ja ühtlustada.

- (5) Praeguse korra muutmise ulatus nõuab selguse huvides kõigi muude puu- ja köögiviljasektorit hõlmavate erisätete inkorporeerimist eraldi määrusesse. Kui nimetatud sätted on osaliselt horisontaalsed ning neid kohaldatakse mitmete muude põllumajandustoodete suhtes (näiteks sätted turus-tusnormide ja kauplemise kohta kolmandate riikidega),

⁽¹⁾ ELT C 175, 27.7.2007, lk 53.

⁽²⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 47/2003 (ELT L 7, 11.1.2003, lk 64).

⁽³⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29. Määrust on viimati muudetud 2005. aasta ühinemisaktiga.

⁽⁴⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 49. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

tuleks ka neid ajakohastada ja lihtsustada, et hõlbustada nende hilisemat inkorporeerimist eespool nimetatud määrusesse, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus. Seetõttu ei tuleks olemasolevaid horisontaalseid vahendeid käesoleva määrusega muuta ega kehtetuks tunnistada, välja arvatud juhul, kui need on aegunud, muutunud ülearusteks või kui nende olemusest tulenevalt ei ole nendega vaja tegeleda nõukogu tasandil.

- (6) Käesoleva määruse kohaldamisalasse peaksid kuuluma puu- ja köögiviljaturu ning töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korraldusega hõlmatud tooted. Tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevahelisi organisatsioonide ning kokkuleppeid käsitlevaid sätteid kohaldatakse üksnes puu- ja köögiviljaturu ühise korraldusega hõlmatud toodete suhtes ning seda eristamist tuleks jätkata. Puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohaldamisala tuleks laiendada ka teatavatele maitsetaimedele, et nende tootjad sellest korrast kasu saaksid. Aed-liivatee (tüümian) ja safran on praegu hõlmatud nõukogu 28. juuni 1968. aasta määrusega (EMÜ) nr 827/68 teatavate asutamislepingu II lisas loetletud toodete turu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ kust tuleks need seetõttu välja jätta.
- (7) Turul pakutavate toodete ühetaolise ja rahuldava kvaliteedi tagamiseks tuleks teatavate toodete suhtes kohaldada turustusnorme, mis käsitlevad eelkõige määratlemist, kvaliteeti, klassidesse liigitamist, kaalu, suuruse järgi jaotamist, pakendamist, ladustamist, transporti, esitlemist, turustamist ja märgistamist. Lisaks sellele võib osutada vajalikuks erimeetmete, eelkõige tänapäevaste analüüsimeetodite ja asjaomaste standardite tunnuste kindlaksmääramise muude meetmete vastuvõtmine, et vältida tarbijale esitletavate toodete kvaliteedi ja ehtsusega seotud pettusi ning asjaomaste turgude olulisi häireid, mida sellised pettused põhjustada võivad.
- (8) Praegu sätestatakse nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiivis 2001/112/EÜ (inimtoiduks ettenähtud puuviljamahlade ja teatavate samalaadsete toodete kohta) ⁽²⁾ ja nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiivis 2001/113/EÜ (inimtoiduks ettenähtud puuviljadžemmide, -želeede ja -marmelaadide ning magustatud kastanipüree kohta) ⁽³⁾ erisätted nende toodete tootmise, koostise ja märgistamise kohta. Nimetatud eeskirju ei ole siiski ajakohastatud, et võtta arvesse vastavate rahvusvaheliste standardite arengut, ning seetõttu tuleks neid muuta, et sellist ajakohastamist võimaldada.
- (9) Puu- ja köögivilja tootmine ning turustamine peaks igati arvestama keskkonnaprobleeme, sealhulgas viljelustavasid,

jäätmekäitlust ja turult kõrvaldatud toodete hävitamist, eeskätt vee kvaliteedi kaitse, bioloogilise mitmekesisuse säilitamise ja maapiirkondade korrashoiu seisukohalt.

- (10) Tootjaorganisatsioonid on puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse põhilised osapooled, tagades omal tasandil selle deentraliseeritud toimimise. Nõudmise üha suureneva kontsentratsiooni tõttu on pakkumise rühmitamine nende organisatsioonide kaudu majanduslikult jätkuvalt vajalik, et tugevdada tootjate positsiooni turul. Niisugune rühmitamine peaks toimuma vabatahtlikkuse alusel ning tõestama oma kasulikkust tootjaorganisatsioonide liikmetele pakutavate teenuste ulatuse ja tõhususega. Kuna tootjaorganisatsioonid tegutsevad üksnes oma liikmete huvides, tuleks neid käsitada organisatsioonidena, mis tegutsevad majandusküsimustes oma liikmete nimel ja huvides.
- (11) Kogemused näitavad, et tootjaorganisatsioonid on õige vahend pakkumise rühmitamiseks. Kuid tootjaorganisatsioonide levik erinevates liikmesriikides on olnud ebahütlane. Tootjaorganisatsioonide atraktiivsuse edaspidiseks täiendavaks parandamiseks tuleks igal võimalikul juhul ette näha nende toimimise paindlikumaks muutmine. Selline paindlikkus peaks hõlmama eeskätt tootjaorganisatsiooni tootevalikut, lubatud otsemüügi ulatust ning eeskirjade laiendamist mitteliikmetele, samuti teatavatel tingimustel tootjaorganisatsioonide liitudele loa andmist oma liikmete tegevuse teostamiseks ning loa andmist allhangete teostamiseks (kaasa arvatud tüarettevõtjatele).
- (12) Liikmesriik võib tunnistada tootjaorganisatsiooni võimeliseks ühise turukorralduse eesmärkide saavutamisele kaasa aitama, kui tema põhikirjas on sätestatud teatavad nõuded organisatsioonile ja tema liikmetele. Rakendusfondide asutamine ja ladus toimimine nõuab, et tootjaorganisatsioonid juhiksid kogu oma liikmete asjaomast puu- ja köögiviljatootmist.
- (13) 1. mail 2004. aastal või pärast seda kuupäeva Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriikide tootjarühmadel, kes kooskõlas käesoleva määrusega soovivad omandada tootjaorganisatsiooni staatust, tuleks lubada kasutada üleminekuperioodi, mille jooksul saab tootjarühm teatavate kohustuste alusel riiklikku ja ühenduse rahalist toetust.
- (14) Eeskätt tootjaorganisatsioonidele oma rahaliste otsuste eest suurema vastutuse andmiseks ja neile tulevaste nõudmiste jaoks määratud riiklike ressursside ettevalmistamiseks tuleks nende ressursside kasutamisele seada tingimused. Tootjaorganisatsioonide asutatud rakendusfondide ühine rahastamine on sobiv lahendus. Teatavatel juhtudel peaks olema lubatud täiendav rahastamine. Ühenduse kulude kontrollimiseks peaks rakendusfonde asutavatele tootjaorganisatsioonidele antaval abil olema piir.

⁽¹⁾ EÜT L 151, 30.6.1968, lk 16. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 865/2004 (ELT L 161, 30.4.2004, lk 97).

⁽²⁾ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 58.

⁽³⁾ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 67. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2004/84/EÜ (ELT L 219, 19.6.2004, lk 8).

- (15) Piirkondades, kus tootmise organiseeritus on madal, tuleks lubada anda täiendavaid riiklikke rahalisi toetusi. Liikmesriikidele, kellel on erilisi struktuurilisi raskusi, peaks ühendus need toetused hüvitama.
- (16) Toetuskava lihtsustamisele ja kulude vähendamisele aitaks kaasa võimaluse korral rakendusfondide kulutuste abikõlblikkuse määramise korra ja eeskirjade ühtlustamine maapiirkondade arengukavade, mis nõuaks liikmesriikidelt rakenduskavade riikliku strateegia loomist.
- (17) Tootjaorganisatsioonide ja nende ühenduste mõju täiendavaks suurendamiseks ja turu soovitava stabiilsuse tagamiseks tuleks liikmesriikidel teatavatel tingimustel võimaldada laiendada oma piirkonna mitteliikmetest tootjatele eelkõige tootmist, turustamist ja keskkonnakaitset käsitlevaid eeskirju, mille on oma liikmete jaoks vastu võtnud selle piirkonna tootjaorganisatsioon või nende ühendus. Piisava põhjenduse korral tuleks teatavad laiendamisest tekkivad kulud sisse nõuda asjaomastelt tootjatelt, kuna nemad saavad sellest laiendamisest kasu. Mahepõllumajandustootjate suhtes ei tohiks eeskirjade laiendamist ilma selliste tootjate olulise osa nõusolekuta siiski kohaldada. Tarvis on lubada laiendada selliseid eeskirju kiiresti riskide vältimise ja juhtimise meetmetele, et tekkinud kriisiolukordades kohe tegutseda.
- (18) Määrustega (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 kehtestati mitmed teatavate puu- ja köögiviljade heterogeensed toetuskavad. Nimetatud kavade arvukus ja mitmekesisus on muutnud nende haldamise keerukaks. Kuna nimetatud kavad on suunatud teatavatele konkreetsetele puu- ja köögiviljadele, ei ole neis täielikult arvesse võetud kõiki piirkonna tootmistingimusi ning need ei hõlma kõiki puu- ja köögivilju. Seetõttu on asjakohane luua eraldi vahend puu- ja köögiviljatootjate toetamiseks.
- (19) Lisaks sellele ei ole puu- ja köögivilja toetuskavad täielikult integreeritud nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusesse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks⁽¹⁾. See on tekitanud teatavaid raskusi ja jäikust nimetatud kavade haldamisel.
- (20) Seetõttu on puu- ja köögiviljasektori paremini eesmärgistatud, kuid paindlikuma toetusüsteemi huvides, samuti lihtsustamise eesmärgil asjakohane tunnustada kehtetuks olemasolevad toetuskavad ning kaasata puu- ja köögivilja täies ulatuses määruses (EÜ) nr 1782/2003 kehtestatud kavas. Selleks tuleb sätestada, et võrdlusperioodil puu- ja köögivilja tootnud põllumajandustootjad on abikõlblikud ühtse otsemaksete kava raames. Samuti peaksid liikmesriigid kindlaks määrama ühtse otsemaksete kava võrdluskavad ja abikõlblikud hektarid iga puu- ja köögiviljasaaduste turu puhul sobiva vaatlusperioodi ning sobivate objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel. Maaalad, kuhu on istutatud puu- ja köögivilja, sealhulgas puu- ja köögivilja pikaajalisi sorte, samuti puukoolid peaksid vastama ühtse otsemaksete kava alusel abi saamise tingimustele. Siseriiklikke ülemmäärasid tuleks vastavalt muuta. Tuleks ette näha üleminekuperioodid, et anda asjaomastele sektoritele aega kohanduda integreerumiseks ühtse otsemaksete kavaga. Eelkõige tuleks sätestada tootmisega sidumata puu- ja köögiviljatoetused ning tootmisega ajutiselt seotud pindalatoetused teatavate töötlemiseks mõeldud toodete puhul, mis olid abikõlblikud olemasolevate toetuskavade alusel, samuti maasikate ja vaarikate puhul. Viimati nimetatud toodete jaoks võivad liikmesriigid maksta ka täiendavat toetust. Samuti tuleks sätestada eeltooduga seonduvate üksikasjalike rakenduseeskirjade ja vajalike üleminekumeetmete vastuvõtmine komisjoni poolt.
- (21) Puu- ja köögivilja tootmist ei ole võimalik täpselt prognoosida ning puu- ja köögivilja rikneb kiiresti. Ülejääk turul, isegi kui see ei ole väga suur, võib turgu oluliselt häirida. Kasutatud on teatavaid turul kõrvaldamise kavasid, kuid nende haldamine on osutunud mõnevõrra keerukaks. Kasutusele tuleks võtta mitmed täiendavad riskijuhtimise meetmed, mida oleks võimalikult lihtne kohaldada. Kõikide selliste meetmete integreerimine tootjaorganisatsioonide rakenduskavadesse tundub olevat nimetatud tingimustes parim lahendus ning peaks suurendama ka tootjaorganisatsioonide atraktiivsust tootjate jaoks. Selleks et lubada riskijuhtimise meetmeid laiendada tootjaorganisatsioonide mitteliikmetele, peaks liikmesriikidel olema siiski lubatud kasutada üleminekuperioodi riigiabi andmiseks nimetatud juhtudel. Kõnealune abi peaks siiski olema väiksem tootjaorganisatsioonide liikmetele antavast abist, et muuta selline liikmelisus atraktiivseks. Nimetatud riigiabi toime tuleks üleminekuperioodi lõpus läbi vaadata.
- (22) Kartuli lisamine määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud kavas tähendab seda, et ühistel hindadel põhineva ühtse turu nõuetekohase toimimise kaitseks tuleks asutamislepingu riigiabi käsitlevaid sätteid kohaldada ka kartuli suhtes, kohaldades üleminekuperioodi, et võimaldada sektoril kohanduda.
- (23) Nõukogu 19. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 2826/2000 põllumajandustoodete ja -saaduste teavitamis- ja müügi edendamismeetmete kohta siseturul⁽²⁾ nähakse teatavate müügi edendamismeetmete puhul ette ühenduse toetus kuni 50 % ulatuses. Kõnealust protsenti tuleks suurendada puu- ja köögivilja sellise müügi edenduse puhul, mille eesmärk on puu- ja köögivilja tarbimise edendamine haridus- ja teavitustes viibivate laste hulgas.

⁽¹⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 552/2007 (ELT L 131, 23.5.2007, lk 10).

⁽²⁾ EÜT L 328, 23.12.2000, lk 2. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2060/2004 (ELT L 357, 2.12.2004, lk 3).

- (24) Üksikute või juba ühinenud ettevõtjate tootmisharudevahelised organisatsioonid, kui neisse kuulub märkimisväärne osa puu- ja köögiviljasektori eri ametirühmade liikmetest, võivad aidata kaasa turu tegeliku olukorra paremale arvestamisele ja hõlbustada ärilist lähenemist, mis parandab toodanguga seotud aruandlust, eelkõige seoses tootmise, toodete esitlemise ja turustamise korraldusega. Kuna nende organisatsioonide töö suudab üldjoontes aidata kaasa asutamislepingu artikli 33 ja eriti käesoleva määruse eesmärkide saavutamisele, peaks pärast vastavate tegevusvormide määramist olema võimalik tunnustada eriti neid organisatsioone, kes tõestavad piisavat esindatust ning tegutsevad tegelikult eespool nimetatud eesmärkide nimel. Tootjaorganisatsioonide või nende liitude vastuvõetud eeskirjade laiendamist ja sellisest laiendamisest tulenevate kulude jagamist käsitlevaid sätteid tuleks eesmärkide sarnasust arvestades kohaldada samuti tootmisharudevaheliste organisatsioonide suhtes.
- (25) Ühenduse ühtse turu loomisega kaasneb kaubandussüsteemi siseseadmine ühenduse välispiiridel. See kaubandussüsteem peaks hõlmama imporditollimakse ning peaks põhimõtteliselt stabiliseerima ühenduse turgu. Kõnealune kaubandussüsteem peaks põhinema mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus võetud kohustustel.
- (26) Piiril kehtiva hinna süsteemi kohaldamiseks puu- ja köögivilja suhtes tuleb vastu võtta erisätted, et võtta arvesse ühenduse rahvusvahelisi kohustusi.
- (27) Järelevalve põllumajandustoodete koguste üle kolmandate riikidega kauplemisel nõuab teatavate toodete puhul impordi ja ekspordi litsentseerimise süsteemi kehtestamist, sealhulgas tagatise esitamist, et tagada nende tehingute tegelik toimumine, mille jaoks litsents väljastati. Seepärast peavad komisjonil olema volitused litsentseerimissüsteemi kehtestamiseks nimetatud toodetele.
- (28) Selleks et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate põllumajandustoodete impordist, tuleks selliste toodete impordi puhul kohaldada täiendavat tollimaksu, juhul kui teatavad tingimused on täidetud.
- (29) Teatavatel tingimustel on asjakohane volitada komisjoni avama ja haldama tariifikvoote, mis tulenevad kooskõlas asutamislepinguga sõlmitud rahvusvahelistest kokkulepetest või muudest nõukogu õigusaktidest.
- (30) Tollimaksusüsteem võimaldab loobuda kõikidest muudest kaitsemeetmetest ühenduse välispiiril. Erandlikel asjaoludel võib siseturu- ja tollimaksumehhanism osutada ebapiisavaks. Sellisel juhul ning selleks, et mitte jätta ühenduse turgu kaitseta sellest tingitud häirete vastu, peaks ühendus saama võtta viivitamata kõiki vajalikke meetmeid. Kõnealused meetmed peaksid olema kooskõlas ühenduse rahvusvaheliste kohustustega.
- (31) Kirjeldatud kaubanduskorra normaalse funktsioneerimise tagamiseks tuleks sätestada, kuidas sees- või välistöötlemise korda reguleerida või see ära keelata, kui olukord turul seda nõuab.
- (32) Selleks et jätkata õigusliku aluse sätestamist teatavatele töödeldud puu- ja köögiviljatoodetele lisatud suhkruga (nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 16 lõike 1 punktis b) eksporditoetuste jaoks, tuleks vastavate toodete loetelu lisada nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006 (suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ VII lisas sisalduvasse loetelusse.
- (33) Direktiive 2001/112/EÜ ja 2001/113/EÜ ning määrusi (EMÜ) nr 827/68, (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96, (EÜ) nr 2826/2000, (EÜ) nr 1782/2003 ja (EÜ) nr 318/2006 tuleks vastavalt muuta.
- (34) Kuna põllumajandustoodete ühisturud arenevad pidevalt, peaksid liikmesriigid ja komisjon üksteist oluliste arengutega kursis hoidma.
- (35) Riikliku abi andmine kahjustaks ühistel hindadel põhineva ühtse turu nõuetekohast toimimist. Seepärast tuleks käesoleva määrusega hõlmatud toodete suhtes kohaldada asutamislepingu riigiabi käsitlevaid sätteid. Siiski tuleks sätestada ühekordne riigiabi tomatite töötlemise sektorile Itaalias ja Hispaanias, et aidata sellel sektoril kohanduda käesoleva määruse sätetega.
- (36) Liikmesriikide kulutusi, mis tulenevad käesoleva määruse kohaldamisega seotud kohustustest, peaks rahastama ühendus vastavalt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta ⁽²⁾.
- (37) Puu- ja köögivilja suhtes kehtestatud kord on vastavuses teatud kohustustega. Nende kohustuste täitmise tagamiseks on vajalik kontroll ja karistuste kohaldamine nende kohustuste mittetäitmise korral. Seetõttu tuleks komisjonile anda volitused vastavate eeskirjade, sealhulgas alusetute

⁽¹⁾ ELT L 58, 28.2.2006, lk 1. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 247/2007 (ELT L 69, 9.3.2007, lk 3).

⁽²⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 378/2007 (ELT L 95, 5.4.2007, lk 1).

maksete tagasinõudmist ning liikmesriikide aruandluskoostamist käsitlevate eeskirjade koostamiseks. Puu- ja köögiviljasektori inspektorite eriuksused ei ole uue korra puhul enam vajalikud ning need tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks.

- (38) Määrusega (EÜ) nr 2202/96 kehtestatud toetuskava tühistatakse. Seega kaotab nimetatud määrus oma eesmärgi ning tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (39) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele nr 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (40) Lihtsustamise huvides tuleks likvideerida eraldi komiteed värsket puu- ja köögivilja ning töödeldud puu- ja köögivilja jaoks ning asendada need puu- ja köögivilja ühiskomiteega, mis moodustatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 2200/96.
- (41) Üleminekul praeguselt korrald kaesolevas määruses sätestatud korrale võivad tekkida probleemid, mida kaesolevas määruses ei ole käsitletud. Selliste probleemide lahendamiseks peaks komisjonil olema võimalik võtta vastu üleminekumeetmeid. Lisaks sellele tuleks sätestada määruse (EÜ) nr 2200/96 alusel tunnustatud tootjaorganisatsioonide ja nende ühenduste jätkuv tunnustamine ning nimetatud määruse alusel heaks kiidetud rakenduskavade võimalik pikendamine, samuti samalaadsed sätted määruse (EÜ) nr 2200/96 alusel tunnustatud tootjaorganisatsioonide ning nende tunnustuskavade kohta.
- (42) Üldreeglina tuleks kaesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2008. Kuid selleks, et vältida töödeldud puu- ja köögivilja ning tsitrusviljade toetuskavade katkemist turustusaasta keskel, tuleks lubada nimetatud toetuskavade kasutamist 2007/2008. turustusaasta lõpuni,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

Kaesolevas määruses sätestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete suhtes.

Kaesoleva määruse III ja IV jaotist kohaldatakse siiski üksnes määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete

suhtes ja/või selliste toodete suhtes, mis on ette nähtud üksnes töötlemiseks.

Artiklit 43 kohaldatakse samuti värsket või jahutatud kartuli suhtes, mille CN-kood on 0701.

II JAOTIS

TOODETE LIIGITUS

Artikkel 2

Turustusnormid

1. Määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud tooteid, mis on mõeldud tarbijale värskelt müümiseks, võib turustada üksnes siis, kui need on veatu ja standardse turustus kvaliteediga ning kui päritoluriik on ära näidatud.

2. Komisjon võib sätestada turustusnormid ühe või mitme määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud toote suhtes.

3. Seejuures võtab komisjon arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) poolt vastu võetud standardeid käsitlevaid soovitusi.

4. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud turustusnorme:

- a) kohaldatakse kõigil turustusetappidel, kaasa arvatud import ja eksport, kui komisjon ei ole sätestanud teisiti;
- b) need kehtestatakse, võttes arvesse eelkõige asjaomaste toodete eripära, vajadust tagada tingimused nende toodete sujuvaks müügiks turul ning tarbijate huvi saada piisavad ja läbipaistvad tootekirjeldused, eelkõige mis puudutab toote päritoluriiki, klassi ja vajaduse korral sorti (või kaubanduslikku tüüpi);
- c) need võivad eelkõige olla seotud kvaliteedi, klassidesse liigitamise, suuruse järgi jaotamise, pakendamise, ladustamise, transpordi, esitlemise, turustamise ja märgistamisega.

5. Vastuvõetud turustusnormidega hõlmatud toote valdaja ei tohi ühenduses neid tooteid näidata ega müügiks pakkuda, tarnida ega turustada ühelgi muul viisil kui nendele standarditele vastavalt. Tootevaldaja vastutab selle vastavuse tagamise eest.

6. Ilma et see piiraks erisätteid, mille komisjon võib vastu võtta artikli 42 alusel, kontrollivad liikmesriigid riskianalüüsi alusel valikuliselt, kas need tooted vastavad neile turustusnormidele. Kontrollimisel pööratakse peatähelepanu etapile, mis eelneb tootmispiirkonnast väljaveole, kui tooteid pakitakse või laaditakse. Kolmandatest riikidest pärit toodete puhul teostatakse kontroll enne nende toodete vabasse ringlusesse lubamist.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

7. Uute turustusnormide vastuvõtmiseni kohaldatakse jätkuvalt määrustes (EÜ) nr 2200/96 ja (EÜ) nr 2201/96 sätestatud turustusnorme.

III JAOTIS

TOOTJAORGANISATSIOONID

I PEATÜKK

Nõuded ja tunnustamine

Artikkel 3

Nõuded

1. Käesolevas määruses on „tootjaorganisatsioon” mis tahes juriidiline isik või juriidilise isiku selgelt määratletud osa, kes vastab järgmistele nõuetele:

- a) see on moodustatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punktis a määratletud põllumajandustootjate algatusel, kes kasvatavad ühte või mitut määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodet ja/või selliseid tooteid, mis on mõeldud üksnes töötlemiseks;
- b) selle eesmärk on keskkonnaohutu viljelustava, tootmistehnoloogia ja jäätmekäitluse kasutamine, eelkõige vee, mulla ja maastiku kaitseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks ja edendamiseks;
- c) sellel on üks või mitu järgmist eesmärki:
 - i) tagamine, et tootmine kavandatakse ja kohandatakse vastavalt nõudmisele, eriti kvaliteedi ja kvantiteedi seisukohast;
 - ii) pakkumise kontsentreerimine ja oma liikmete toodetud toodete turuleviimine;
 - iii) tootmiskulude optimeerimine ja omahindade tasakaalustamine;
- d) selle põhikirjas on sätestatud lõikes 2 ette nähtud erinõuded; ja
- e) seda on tunnustanud asjaomane liikmesriik vastavalt artiklile 4.

2. Tootjaorganisatsiooni põhikiri nõuab selle tootjatest liikmetelt eelkõige:

- a) tootjaorganisatsioonis vastu võetud eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad aruandlust toodangu kohta, toodangut, turustamist ja keskkonnakaitset;
- b) kuulumist üksnes ühte tootjaorganisatsiooni seoses lõike 1 punktis a osutatud mis tahes toote tootmisega kõnealusel põllumajandusettevõttes;

c) kogu oma vastava toodangu turustamist tootjaorganisatsiooni kaudu;

d) tootjaorganisatsiooni poolt statistilistel eesmärkidel nõutava teabe esitamist, eriti viljeluspiirkondade, saagikoguste, saagikuse ja otsemüügi kohta;

e) selle põhikirjas sätestatud rahalise toetuse maksmist artiklis 8 sätestatud rakendusfondi asutamiseks ja rahastamiseks.

3. Olenemata lõike 2 punktist c ja kui tootjaorganisatsioon seda lubab ning kui see on kooskõlas tootjaorganisatsioonide poolt sätestatud tingimustega, võivad tootjatest liikmed:

- a) müüa oma toodangust ja/või toodetest vaid teatava kindlaksmääratud osa otse oma põllumajandusettevõttest ja/või väljaspool seda tarbijatele nende isiklike vajaduste rahuldamiseks; nimetatud osa suuruse määrab kindlaks liikmesriik ja see ei saa olla väiksem kui 10 %;
- b) turustada ise või oma organisatsiooni poolt määratud teise tootjaorganisatsiooni kaudu tooteid kogustes, mis on nende organisatsioonis turustatava toodangu mahuga võrreldes tähtsusetud;
- c) turustada ise või oma organisatsiooni poolt määratud teise tootjaorganisatsiooni kaudu tooteid, mis nende omaduste tõttu tavaliselt ei kuulu asjaomase organisatsiooni äritegevuse alla.

4. Tootjaorganisatsiooni põhikirjas sätestatakse samuti:

- a) lõikes 2 nimetatud eeskirjade kindlaksmääramise, vastuvõtmise ja muutmise kord;
- b) liikmetelt saadav tootjaorganisatsiooni rahastamiseks vajalik rahaline toetus;
- c) eeskirjad, mis võimaldavad tootjatest liikmetel demokraatlikult kontrollida oma organisatsiooni ja tema otsuseid;
- d) sanktsioonid põhikirjajärgsete kohustuste täitmata jätmise, eelkõige rahalise toetuse maksmata jätmise ja tootjaorganisatsiooni eeskirjade rikkumise eest;
- e) uute liikmete vastuvõtmise eeskirjad, eelkõige minimaalne liikmeksoleku aeg;
- f) organisatsiooni tegevuseks vajalikud raamatupidamise ja eelarve eeskirjad.

5. Tootjaorganisatsioone käsitatakse organisatsioonidena, mis tegutsevad majandusküsimustes oma liikmete nimel ja huvides.

Artikkel 4

Tunnustamine

1. Liikmesriigid tunnustavad tootjaorganisatsioonidena artikli 3 lõike 1 tähenduses sellist tunnustamist taotlemaid organisatsioone, tingimusel et:

- a) need vastavad artiklis 3 sätestatud nõuetele ja esitavad asjakohased tõendid;
- b) neil on ettenähtud miinimumarv liikmeid ja nad hõlmavad turustatavast toodangust miinimumosa või selle miinimumväärtuse, mille kehtestavad liikmesriigid, ning esitavad asjakohased tõendid;
- c) on piisav tagatis selle kohta, et nad suudavad pikema aja jooksul nõuetekohaselt ja tõhusalt ning piisava varude kontsentratsiooni olukorras tegutseda; sel eesmärgil võivad liikmesriigid otsustada, milliseid artikli 3 lõike 1 punktis a nimetatud tooteid või tooterühmi peaksid tootjaorganisatsioonid hõlmama;
- d) nad võimaldavad oma liikmetel saada tõhusat tehnilist abi keskkonnasäästlike viljelustavade kasutamisel;
- e) nad annavad oma liikmetele vajaduse korral tehnilisi vahendeid toodangu korjamiseks, ladustamiseks, pakkimiseks ning turustamiseks;
- f) nad tagavad oma tegevuse nõuetekohase äri- ja raamatupidamiskorralduse ja
- g) neil ei ole kõnealusel turul valitsevat seisundit, kui see ei ole vajalik asutamislepingu artikli 33 eesmärkide saavutamiseks.

2. Liikmesriigid:

- a) teevad otsuse tootjaorganisatsiooni tunnustamise kohta kolme kuu jooksul alates taotluse ja kõigi vastavate tõendite esitamisest;
- b) teostavad korrapäraselt kontrolle veendumaks, et tootjaorganisatsioonid järgivad käesoleva jaotise sätteid; kehtestavad käesoleva määruse sätete eiramise või täitmata jätmise korral selliste organisatsioonide suhtes karistusi ja võtavad vajaduse korral vastu otsuse tunnustus tühistada;
- c) teatavad komisjonile üks kord aastas igast tunnustuse andmise, andmata jätmise või tühistamise otsusest.

Artikkel 5

Tootjaorganisatsioonide liidud

Tootjaorganisatsioonide liit moodustatakse tunnustatud tootjaorganisatsioonide algatusel ning see võib tegeleda tootjaorganisatsiooni mis tahes tegevusega. Sel eesmärgil võivad

liikmesriigid tootjaorganisatsioonide liitu selle taotlusel tunnustada, kui:

- a) liikmesriik leiab, et kõnealune liit suudab neid tegevusi tõhusalt teostada, ja
- b) nimetatud liidul ei ole kõnealusel turul valitsevat seisundit, kui see ei ole vajalik asutamislepingu artikli 33 eesmärkide saavutamiseks.

Artikli 3 lõiget 5 kohaldatakse *mutatis mutandis* tootjaorganisatsioonide liitude tegevuse suhtes.

Artikkel 6

Allhanked

Liikmesriigid võivad lubada tunnustatud tootjaorganisatsioonil või tunnustatud tootjaorganisatsioonide liidul anda oma mis tahes ülesandeid allhankijatele, sealhulgas tüürettevõtjatele, tingimusel et ta esitab liikmesriigile piisavad tõendid selle kohta, et selline tegevus on asjakohane kõnealuse tootjaorganisatsiooni või tootjaorganisatsioonide liidu eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 7

Tootjarühmad

1. Käesolevas määruses on „tootjarühm” mis tahes juriidiline isik või juriidilise isiku selgelt määratletud osa, mis on moodustatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punktis a määratletud põllumajandustootjate algatusel, kes kasvatavad ühte või mitut määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodet ja/või sellist toodet, mis on mõeldud üksnes töötlemiseks, eesmärgiga saada tunnustatud tootjaorganisatsioonina.

1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriikide tootjarühmadel või asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud ühenduse äärepoolseimate piirkondade või määruse (EÜ) nr 1405/2006 ⁽¹⁾ artikli 1 lõikes 2 osutatud Egeuse mere väikesaarte tootjarühmadel võib lubada kasutada üleminekuperioodi, mis peab vastama artiklis 4 sätestatud tunnustamise tingimustele.

Tunnustuse saamiseks esitavad kõnealused tootjarühmad asjaomasele liikmesriigile järkjärgulise tunnustuskava, mille heakskiitmine tähendab teises lõigus nimetatud üleminekuperioodi algust ja kujutab endast eeltunnustuse andmist. Üleminekuperiood ei või olla pikem kui viis aastat.

2. Enne tunnustuskava heakskiitmist teatavad liikmesriigid komisjonile oma kavatsustest ja nende võimalikest rahalistest tagajärgedest.

3. Liikmesriigid võivad üleminekuperioodil anda tootjarühmadele:

- a) abi nende moodustamise soodustamiseks ja haldustegevuse hõlbustamiseks;

⁽¹⁾ ELT L 265, 26.9.2006, lk 1.

b) kas otse või krediidasutuste kaudu abi selleks, et katta osa tunnustuse saamiseks vajalikest ja lõike 1 kolmandas lõigus nimetatud tunnustuskavas kirjeldatud investeeringutest.

4. Lõikes 3 osutatud abi kulud hüvitab ühendus vastavalt artikli 42 punkti b alapunkti ii kohaselt vastu võetud eeskirjades sätestatule.

5. Lõike 3 punktis a osutatud abi määratakse iga tootjarühma puhul kindlaks selle poolt turustatud toodangu põhjal ning selle suurus esimesel, teisel, kolmandal, neljandal ja viiendal aastal on:

- a) vastavalt 10 %, 10 %, 8 %, 6 % ja 4 % turustatud toodangu väärtusest nende liikmesriikide tootjarühmade puhul, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva, ning
- b) vastavalt 5 %, 5 %, 4 %, 3 % ja 2 % turustatud toodangust tootjarühmade puhul asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud ühenduse äärepoolseimates piirkondades või määruse (EÜ) nr 1405/2006 artikli 1 lõikes 2 osutatud Egeuse mere väikesaartel.

Nimetatud määrasid võib vähendada seoses turustatud toodangu väärtusega, mis ületab piirmäära. Tootjarühmale makstava abi suhtes võib igal aastal kohaldada ülemmäära.

II PEATÜKK

Rakendusfondid ja -kavad

Artikkel 8

Rakendusfondid

1. Tootjaorganisatsioonid võivad moodustada rakendusfonde. Fondi rahastatakse:

- a) tootjaorganisatsioonilt või tema liikmetelt saadavast rahalisest toetusest;
- b) ühenduse finantsabist, mida võib anda tootjaorganisatsioonidele.

2. Rakendusfonde võib kasutada üksnes artikli 13 kohaselt liikmesriikide poolt heaks kiidetud rakenduskavade rahastamiseks.

Artikkel 9

Rakenduskavad

1. Rakenduskaval peab olema kaks või enam artikli 3 lõike 1 punktis c osutatud eesmärki või järgmist eesmärki:

- a) toodangu planeerimine;
- b) toodete kvaliteedi parandamine;
- c) toodete kaubandusliku väärtuse suurendamine;

d) värsketete või töödeldud toodete tarbimise edendamine;

e) keskkonnameetmed ja keskkonnasõbralikud tootmismetodid, sealhulgas mahepõllumajandus;

f) riskide vältimine ja juhtimine.

2. Riskide vältimine ja juhtimine on seotud puu- ja köögiviljaturu riskide vältimisega ja tekkinud kriiside lahendamisega ning hõlmab sellega seoses:

- a) toodete turult kõrvaldamist;
- b) puu- ja köögivilja toorelt koristamist või koristamata jätmist;
- c) toodete tarbimise edendamist ja neist teavitamist;
- d) koolitusmeetmeid;
- e) saagikindlustust;
- f) toetust investeerimisfondide moodustamise halduskulude katmiseks.

Riskide vältimise ja juhtimise meetmed, sealhulgas kolmandas lõigus osutatud laenude põhiosa ja intressi tagasimaksud, ei moodusta üle ühe kolmandiku rakenduskava tuludest.

Riskide vältimise ja juhtimise meetmete rahastamiseks võivad tootjaorganisatsioonid võtta laene kaubanduslikel tingimustel. Sel juhul võib nende laenude põhiosa ja intressi tagasimaksmine olla rakenduskava osaks ning seega võib seda artikli 10 alusel ühenduse finantsabist rahastada. Mis tahes riskide vältimise ja juhtimisega seotud tegevust rahastatakse kas selliste laenude abil või otseselt, kuid mitte mõlemal viisil.

3. Liikmesriigid näevad ette, et:

- a) rakenduskavad hõlmavad kahte või mitut keskkonnaalast tegevust või
- b) vähemalt 10 % rakenduskavade kuludest kasutatakse keskkonnaalase tegevuse rahastamiseks.

Keskkonnaalase tegevuse puhul järgitakse nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)⁽¹⁾ artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud põllumajandusliku keskkonnatoetusega seotud tingimusi.

Kui vähemalt 80 % tootjaorganisatsiooni tootjatest liikmete suhtes kehtib üks või mitu ühesugust põllumajandusliku keskkonnakaitsega seotud kohustust nimetatud sätte alusel, siis loetakse iga selline kohustus esimese lõigu punktis a osutatud keskkonnaalaseks tegevuseks.

⁽¹⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2012/2006 (ELT L 384, 29.12.2006, lk 8).

Esimeses lõigus osutatud keskkonnavalasele tegevusele antav toetus hõlmab täiendavaid kulusid ja kõnealusest tegevusest tulenevalt saamata jäänud tulu.

4. Lõiget 3 kohaldatakse Bulgaarias ja Rumeenias alates 1. jaanuarist 2011.

5. Keskkonnale avaldatavat survet suurendavad investeeringud on lubatud üksnes siis, kui on kasutusele võetud tõhusad meetmed keskkonna kaitsmiseks sellise surve eest.

Artikkel 10

Ühenduse finantsabi

1. Ühenduse finantsabi on võrdne artikli 8 lõike 1 punktis a osutatud tootjatest liikmetelt saadava rahalise toetuse summaga, kuid mitte suurem kui 50 % tegelikest kuludest.

2. Ühenduse finantsabi ülempiir on 4,1 % iga tootjaorganisatsiooni turustatud toodangu väärtusest.

Kõnealust protsenti võib suurendada 4,6ni turustatud toodangu väärtusest, tingimusel et summat, mis ületab 4,1 % turustatud toodangu väärtusest, kasutatakse üksnes riskide vältimise ja juhtimise meetmeteks.

3. Tootjaorganisatsiooni taotlusel on lõikes 1 sätestatud abi 60 % ühe rakenduskava või rakenduskava osa kohta, kui see vastab vähemalt ühele järgmistest tingimustest:

- a) selle on esitanud mitu ühenduse tootjaorganisatsiooni, kes tegelevad erinevates liikmesriikides rahvusvaheliste kavade-ga;
- b) selle on esitanud üks või mitu tootmisharudevahelistel alustel toimivate kavade-ga tegelevat tootjaorganisatsiooni;
- c) sellega kaetakse üksnes nõukogu 24. juuni 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 2092/91 põllumajandustoodete mahepõllumajandustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märkiste kohta⁽¹⁾ hõlmatud mahepõllumajandustoodete tootmiseks antavaid eritoetusi;
- d) selle on esitanud Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva ühinenud liikmesriigi tootjaorganisatsioon enne 2013. aasta lõppu rakendatavate meetmete jaoks;
- e) see on esimene, mille esitab tunnustatud tootjaorganisatsioon, mis on ühinenud teise tunnustatud tootjaorganisatsiooniga;
- f) see on esimene, mille esitab tunnustatud tootjaorganisatsioonide liit;
- g) selle on esitanud tootjaorganisatsioonid nendest liikmesriikidest, kus tootjaorganisatsioonid turustavad vähem kui 20 % puu- ja köögiviljatoodangust;

⁽¹⁾ EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrus on alates 1. jaanuarist 2009 tunnustatud kehtetuks määrusega (EÜ) nr 834/2007 (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

h) selle on esitanud tootjaorganisatsioon ühenduse ühest äärepoolseimast piirkonnast;

i) see hõlmab üksnes eritoetusi tegevusteks, mille eesmärk on propageerida haridusasutuses viibivate laste hulgas puu- ja köögivilja tarbimist.

4. Lõikes 1 sätestatud määr on 100 % puu- ja köögivilja turult kõrvaldamiste puhul, kui kõrvaldatav kogus ei ületa 5 % iga tootjaorganisatsiooni poolt turustatud toodangu mahust ning kui kõrvaldamine on toimunud järgmisel viisil:

- a) tasuta jagamine heategevusorganisatsioonidele ja -fondidele, mille liikmesriigid on sel eesmärgil heaks kiitnud, kasutamiseks nende tegevuses inimeste aitamiseks, kellel on siseriiklike seaduste kohaselt õigus saada riiklikku abi, eelkõige piisavate elatusvahendite puudumise tõttu;
- b) tasuta jagamine karistusasutustele, koolidele, riiklikele haridusasutustele ja laste puhkelaagritele, samuti liikmesriikide määratud haiglale ja vanadekodudele, kes teevad kõik vajaliku tagamaks, et niimoodi jagatud kogused täiendavad selliste asutuste poolt reeglipäraselt ostetavaid koguseid.

Artikkel 11

Riiklik finantsabi

1. Liikmesriikide nendes piirkondades, kus tootjate organiseerituse tase on eriti madal, võib komisjon lubada liikmesriikidel nõuetekohaselt põhjendatud taotluse alusel maksta tootjaorganisatsioonidele riiklikku finantsabi, mis moodustab maksimaalselt 80 % artikli 8 lõike 1 punktis a osutatud rahalisest toetusest. Nimetatud finantsabi täiendab rakendusfondi kaudu toimuvat rahastamist.

Liikmesriikides, mille puu- ja köögiviljatoodangu väärtusest turustavad tootjaorganisatsioonid alla 15 % ning mille puu- ja köögiviljatoodang annab vähemalt 15 % nende põllumajanduse kogutoodangust, võib ühendus vastava liikmesriigi taotluse põhjal esimeses lõigus nimetatud finantsabi hüvitada.

2. Asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 ei kohaldata riikliku finantsabi suhtes, mis on lubatud vastavalt lõikele 1.

Artikkel 12

Rakenduskavade riiklik raamistik ja riiklik strateegia

1. Liikmesriigid kehtestavad siseriiklikud raamistikud artikli 9 lõikes 3 nimetatud tegevustega seotud üldtingimuste koostamiseks. Nimetatud raamistikutes sätestatakse eelkõige, et selliste tegevuste puhul järgitakse määruses (EÜ) nr 1698/2005, sealhulgas nimetatud määruse artiklis 5 sätestatud nõudeid vastastikuse täiendavuse, kooskõla ja nõuetekohasuse kohta.

Liikmesriigid esitavad oma raamistiku kavandi komisjonile, kes võib kolme kuu jooksul nõuda muudatusi, kui ta leiab, et kõnealune kavand ei võimalda saavutada asutamislepingu artiklis 174 ning ühenduse kuuendas keskkonnaalases tegevusprogrammis⁽¹⁾ sätestatud eesmärgid. Neid eesmärgid tuleb järgida ka rakenduskavadest toetatavate üksikutesse põllumajandusettevõtetesse tehtavate investeeringute puhul.

2. Liikmesriigid koostavad puu- ja köögiviljaturu säästvate rakenduskavade riikliku strateegia. See strateegia koosneb järgmistest osadest:

- a) olukorra tugevate ja nõrkade külgede analüüs ning arengupotentsiaal;
- b) valitud prioriteetide põhjendus;
- c) rakenduskavade ja rahastamisvahendite eesmärgid, samuti tulemuslikkuse näitajad;
- d) rakenduskavade hindamine;
- e) tootjaorganisatsioonide aruandluskohustus.

Riiklikus strateegias sisaldub ka lõikes 1 nimetatud siseriiklik raamistik.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kellel ei ole tunnustatud tootjaorganisatsioone.

Artikkel 13

Rakenduskavade heakskiitmine

1. Rakenduskavade projektid esitatakse pädevatele siseriiklikele ametiasutustele, kes kiidavad need heaks või lükkavad tagasi või nõuavad nende muutmist, et viia need kooskõlla käesoleva peatüki sätetega.

2. Tootjaorganisatsioonid edastavad liikmesriigile iga aasta rakendusfondi hinnangulise suuruse ja esitavad selleks asjakohased põhjendused, mis rajanevad rakenduskava hinnangulisel eelarvel, jooksva aasta kuludel ja võimaluse korral varasemate aastate kuludel ning vajaduse korral järgmise aasta hinnangulistel tootmiskogustel.

3. Liikmesriik teatab tootjaorganisatsioonile või tootjaorganisatsioonide liidule ühenduse finantsabi hinnangulise suuruse, järgides artiklis 10 sätestatud piiranguid.

4. Ühenduse finantsabi makstakse rakenduskavaga hõlmatud kavade raames tehtud kulutuste alusel. Samade kavade puhul võib teha ettemakseid, juhul kui esitatakse garantii või tagatis.

5. Tootjaorganisatsioon teatab liikmesriigile eelmise aasta kulude lõpliku summa koos vajalike tõendavate dokumentidega, et talle saaks maksta saldo ühenduse finantsabist.

6. Rakenduskavad ja nende rahastamine ühelt poolt tootjate ja tootjaorganisatsioonide poolt ning teiselt poolt ühenduse vahenditest kestavad vähemalt kolm aastat ja kõige enam viis aastat.

III PEATÜKK

Eeskirjade laiendamine majanduspiirkonna tootjatele

Artikkel 14

Eeskirjade laiendamine

1. Kui teatavas majanduspiirkonnas tegutsevat tootjaorganisatsiooni peetakse teatava toote osas selle piirkonna tootmist ja tootjaid esindavaks, võib asjaomane liikmesriik tootjaorganisatsiooni taotlusel kehtestada selles majanduspiirkonnas tegutsevate tootjaorganisatsiooni mittekuuluvate tootjate suhtes järgmised siduvad eeskirjad:

- a) artikli 3 lõike 2 punktis a osutatud eeskirjad;
- b) eeskirjad, mis on vajalikud artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud meetmete rakendamiseks.

Esimeses lõigus sätestatud kohaldatakse tingimusel, et need eeskirjad:

- a) on kehtinud vähemalt ühe turustusaasta jooksul;
- b) sisalduvad I lisa täielikus loetelus;
- c) muudetakse siduvaks kõige rohkem kolmeks turustusaastaks.

Teise lõigu punktis a osutatud tingimust ei kohaldata siiski juhul, kui kõnealusteks eeskirjadeks on I lisa punktides 1, 3 ja 5 nimetatud eeskirjad. Sel juhul ei või eeskirjade laiendamist kohaldada pikema perioodi kui ühe turustusaasta suhtes.

2. Käesolevas peatükis tähendab „majanduspiirkond” kõrvuti või naabruses asetsevatest tootmispiirkondadest koosnevat geograafilist ala, kus on ühesugused tootmis- ja turustustingimused.

Liikmesriigid edastavad majanduspiirkondade nimekirja komisjonile.

Ühe kuu jooksul pärast teatamist kiidab komisjon nimekirja heaks või otsustab pärast konsulteerimist asjaomase liikmesriigiga, millised muudatused peab viimane sellesse sisse viima. Komisjon teeb heakskiidetud nimekirja avalikult kättesaadavaks talle sobival viisil.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnaalases tegevusprogramm (EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1).

3. Tootjaorganisatsiooni loetakse lõike 1 tähenduses esindavaks, kui selle liikmed moodustavad vähemalt 50 % selle tegutemispiirkonna tootjatest ja see hõlmab vähemalt 60 % selle piirkonna toodangu mahust. Ilma et see piiraks lõike 5 kohaldamist, ei võeta nimetatud protsendimäärade arvutamisel arvesse määrusega (EMÜ) nr 2092/91 hõlmatud mahepõllundustooteid või nende tootjaid.

4. Konkreetse majanduspiirkonnas kõigile tootjatele siduvaks muudetud eeskirjad:

- a) ei põhjusta mingit kahju teistele tootjatele asjaomasel liikmesriigis ega ühenduses;
- b) ei ole kohaldatavad enne turustusaasta algust sõlmitud lepingu alusel otse töötlemiseks tarnitavate toodete suhtes, kui need eeskirjad kõnealuseid tooteid otseselt ei käsitle, välja arvatud artikli 3 lõike 2 punktis a nimetatud toodangu aruandlust käsitlevad eeskirjad;
- c) ei ole vastuolus kehtivate ühenduse ja riiklike eeskirjadega.

5. Eeskirjad ei pea olema siduvad määrusega (EMÜ) nr 2092/91 hõlmatud mahepõllundustoodete tootjatele, välja arvatud siis, kui sellise meetme osas on kokku leppinud vähemalt 50 % nimetatud majanduspiirkonna vastavatest tootjatest ning kui organisatsioon hõlmab vähemalt 60 % selle piirkonna vastavast toodangust.

Artikkel 15

Teatamine

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata eeskirjadest, mille nad konkreetse majanduspiirkonnas on muutnud siduvaks kõigile tootjatele vastavalt artikli 14 lõikele 1. Komisjon avaldab need eeskirjad talle sobival viisil.

Artikkel 16

Kehtetuks tunnistamine

Komisjon otsustab, et liikmesriik tühistab oma otsuse eeskirjade laiendamise kohta vastavalt artikli 14 lõikele 1:

- a) kui ta teeb kindlaks, et laiendamine teistele tootjatele välistab olulisel osal siseturust konkurentsi või ähvardab vaba kaubandust või ohustab asutamislepingu artikli 33 eesmärke;
- b) kui ta leiab, et asutamislepingu artikli 81 lõiget 1 kohaldatakse teistele tootjatele laiendatud eeskirjade suhtes. Komisjoni otsust nende eeskirjade kohta kohaldatakse alles selle kindlakstegemise kuupäevast alates;
- c) kui ta leiab pärast kontrollimist, et käesolevat peatükki ei ole järgitud.

Artikkel 17

Mitteliikmetest tootjalt saadav rahaline toetus

Kui kohaldatakse artikli 14 lõiget 1, võib asjaomane liikmesriik esitatud tõendite kontrollimise põhjal otsustada, et mitteliikmetest tootjad peavad tootjaorganisatsioonile maksma osa liikmetest tootjate makstavast rahalisest toetusest, millega kaetakse:

- a) artikli 14 lõikes 1 nimetatud eeskirjade kohaldamisest tulenevad halduskulud;
- b) organisatsiooni või liidu korraldatud turu-uuringute ja toodete tarbimise edendamise kulud, millest saavad kasu kõik selle piirkonna tootjad.

Artikkel 18

Tootjaorganisatsioonide liitude eeskirjade laiendamine

Käesoleva peatüki kohaldamisel loetakse kõiki viiteid tootjaorganisatsioonidele ka viideteks tunnustatud tootjaorganisatsioonide liitudele.

IV PEATÜKK

Aruanne

Artikkel 19

Aruanne

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2013 aruande käesoleva jaotise rakendamise kohta seoses tootjaorganisatsioonide, rakendusfondide ja rakendusfondidega.

IV JAOTIS

TOOTMISHARUDEVAAHELISED ORGANISATSIOONID JA KOKKULEPPED

I PEATÜKK

Nõuded ja tunnustamine

Artikkel 20

Nõuded

Käesolevas määruses on „tootmisharudevaheline organisatsioon” mis tahes juriidiline isik, mis

- a) on moodustatud määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete tootmise ja/või müügi ja/või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest;
- b) on asutatud kõigi või osa selles osalevate organisatsioonide või liitude algatusel;

- c) teostab ühenduse ühes või mitmes piirkonnas kahte või enamast järgmist tegevust, võttes arvesse tarbijate huve:
- i) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine;
 - ii) puu- ja köögivilja turuleviimise paremale koordineerimisele kaasaaitamine, eelkõige turu-uuringute kaudu;
 - iii) ühenduse eeskirjadega kokkusobivate standardsete lepinguvormide koostamine;
 - iv) toodetud puu- ja köögivilja potentsiaali täielikum ärakasutamine;
 - v) teabe kogumine ja uuringute tegemine, mis on vajalik selleks, et kohandada tootmist turu nõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eelkõige tootekvaliteedi ja keskkonnakaitse osas;
 - vi) taimekaitsevahendite ja muude lisandite kasutamise piiramise ning tootekvaliteedi ja mulla ning vee kaitse tagamise võimaluste otsimine;
 - vii) tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;
 - viii) mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste potentsiaali kasutamine ning kaitsmine;
 - ix) integreeritud tootmise või muude keskkonnasäästlike tootmismeetodite edendamine;
 - x) I lisa punktides 2 ja 3 osutatud tootmis- ja turustuseeskirjade puhul ühenduse või siseriiklikest eeskirjadest karmimate eeskirjade sätestamine;
- d) on saanud artiklis 21 sätestatud tingimustel asjaomase liikmesriigi tunnustuse.

Artikkel 21

Tunnustamine

1. Kui liikmesriigi struktuurid seda õigustavad, võib liikmesriik tootmisharudevaheliste organisatsioonidena tunnustada kõiki tema territooriumil tegutsevaid organisatsioone, kes esitavad nõuetekohase taotluse, tingimusel et:

- a) nad tegutsevad selle liikmesriigi ühes või mitmes piirkonnas;
- b) nad toodavad märkimisväärse osa kõnealusel piirkonnas või kõnealustes piirkondades toodetavast ja/või müüdavast ja/või töödeldavast puu- ja köögiviljast ning puu- ja köögiviljatoodetest ning nad suudavad rohkem kui ühe piirkonna puhul näidata igas piirkonnas iga ühendatava tegevusala kohta minimaalset esindatuse taset;

- c) nad teostavad kahte või enamast artikli 20 punktis c nimetatud tegevust;
- d) nad ei tegele ise puu- ja köögivilja või puu- ja köögiviljatoodete tootmise, töötlemise ega turustamisega;
- e) nad ei ole seotud mitte ühegi artikli 22 lõikes 4 osutatud kokkuleppe, otsuse ega kooskõlastatud tegevusega.

2. Enne tunnustuse andmist teatab liikmesriik komisjonile, millised tootmisharudevahelised organisatsioonid tunnustust taotleavad, edastades kogu asjakohase teabe nende esindavuse ja erinevate tegevuste kohta koos kogu muu hinnangu andmiseks vajaliku teabega.

Komisjon võib kahe kuu jooksul pärast teatamist tunnustamisele vastuväiteid esitada.

3. Liikmesriigid:

- a) teevad otsuse tunnustamise kohta kolme kuu jooksul pärast taotluse ja kõigi asjakohaste tõendavate dokumentide esitamist;
- b) teostavad korrapäraseid kontrole veendumaks, et tootmisharudevahelised organisatsioonid vastavad tunnustamise tingimustele, kohaldavad käesoleva määruse mittejärgimise või eiramise korral sellistele organisatsioonidele karistusi ning teevad vajaduse korral otsuse tunnustuse tühistamise kohta;
- c) tühistavad tunnustuse, kui:
 - i) enam ei täideta käesolevas peatükis sätestatud tunnustuse nõudeid ja tingimusi;
 - ii) tootmisharudevaheline organisatsioon osaleb mõnes artikli 22 lõikes 3 osutatud kokkuleppes, otsuses või kooskõlastatud tegevuses, ilma et see piiraks mis tahes muude siseriikliku õiguse kohaste karistuste kohaldamist;
 - iii) tootmisharudevaheline organisatsioon ei täida artikli 22 lõikes 2 nimetatud teatamiskohustust;

- d) teatavad komisjonile kahe kuu jooksul igast otsusest tunnustuse andmise, selle andmisest keeldumise või selle tühistamise kohta.

4. Liikmesriikide komisjonile tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevusest aruandmise tingimused ning sagedus määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 sätestatud korras.

Komisjon võib kontrollimiste tulemuste põhjal nõuda liikmesriigilt tunnustuse tühistamist.

5. Tunnustus kujutab endast luba teostada artikli 20 lõikes c loetletud tegevusi kooskõlas käesoleva määruse teiste sätetega.

6. Komisjon avaldab talle sobival viisil tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide nimekirja, märkides ära nende majandusvaldkonna või tegevusala ning tegevused, mida teostatakse artikli 23 tähenduses. Tunnustuse tühistamised kuuluvad samuti avaldamisele.

II PEATÜKK

Konkurentsieeskirjad

Artikkel 22

Konkurentsieeskirjade kohaldamine

1. Olenemata nõukogu 24. juuli 2006. aasta määruse nr 1184/2006 (millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieeskirju põllumajandustoodete ja saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes) ⁽¹⁾ artiklist 1, ei kohaldata asutamislepingu artikli 81 lõiget 1 tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuste suhtes, mille eesmärk on käesoleva määruse artikli 20 punktis c osutatud tegevuste teostamine.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ainult juhul, kui:

- a) kokkulepetest, otsustest ja kooskõlastatud tegevustest on komisjonile teatatud;
- b) komisjon ei leia kahe kuu jooksul pärast vajalike üksikaskade saamist, et kõnealused kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevused on ühenduse eeskirjadega vastuolus.

3. Kokkuleppeid, otsuseid ja kooskõlastatud tegevusi ei või rakendada enne lõike 2 punktis b osutatud perioodi lõppemist.

4. Igal juhul tunnistatakse ühenduse eeskirjadega vastuolus olevaks järgmised kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevused, mis:

- a) võivad põhjustada ühenduse turgude mis tahes vormis jaotamist;
- b) võivad mõjutada turukorralduse ladusat toimimist;
- c) võivad tekitada konkurentsimoonusi, mis ei ole vajalikud tootmisharudevahelise organisatsiooni tegevuse kaudu taotletavate ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks;

d) hõlmavad hindade kindlaksmääramist, välja arvatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevused konkreetsete ühenduse eeskirjade kohaldamiseks;

e) võivad põhjustada diskrimineerimist või kõrvaldada konkurentsi kõnealuste toodete olulise osa puhul.

5. Kui komisjon leiab pärast lõike 2 punktis b osutatud kahekuulise perioodi lõppu, et lõike 1 kohaldamise tingimused ei ole täidetud, teeb ta otsuse kõnealuse kokkuleppe, otsuse või kooskõlastatud tegevuse suhtes asutamislepingu artikli 81 lõike 1 kohaldamise kohta.

Kõnealust komisjoni otsust ei kohaldata enne sellest asjaomasele tootmisharudevahelisele organisatsioonile teatamise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui see tootmisharudevaheline organisatsioon on esitanud ebaõigeid andmeid või kuritarvitanud lõikes 1 sätestatud erandit.

6. Mitmeaastaste lepingute puhul kehtib esimese aasta teatamine ka lepingu järgnevatel aastatel. Sel juhul võib komisjon siiski igal ajal omal algatusel või ühe liikmesriigi taotlusel avaldada tulemused mittevastavuse tuvastamise kohta.

III PEATÜKK

Eeskirjade laiendamine

Artikkel 23

Eeskirjade laiendamine

1. Kui liikmesriigi konkreetses piirkonnas või piirkondades tegutsevat tootmisharudevahelist organisatsiooni peetakse teatava toote tootmist või müüki või töötlemist esindavaks, võib asjaomane liikmesriik selle tootmisharudevahelise organisatsiooni taotluse põhjal muuta mõned selle organisatsiooni kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevused piiratud ajaks siduvaks teistele kõnealuses piirkonnas või piirkondades üksi või rühmadena tegutsevatele ettevõtjatele, kes ei kuulu sellesse organisatsiooni.

2. Tootmisharudevahelist organisatsiooni peetakse lõike 1 tähenduses esindavaks, kui ta hõlmab vähemalt kaks kolmandikku liikmesriigi asjaomase piirkonna või asjaomaste piirkondade vastava toote või vastavate toodete tootmisest, müügist või töötlemisest. Kui eeskirjade laiendamise taotlus hõlmab rohkem kui üht piirkonda, tõestab tootmisharudevaheline organisatsioon esindavuse minimaalset taset iga tootmisharu puhul, mida ta asjaomases piirkonnas ühendab.

⁽¹⁾ ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.

3. Eeskirjad, mille laiendamist võib taotleda teistele ettevõtjatele:

- a) taotlevad üht järgmistest eesmärkidest:
- i) aruandlus toodangu ja turu kohta;
 - ii) ühenduse või siseriiklikes eeskirjades sätestatuist karmimad tootmiseeskirjad;
 - iii) ühenduse eeskirjadega vastavuses olevate standardlepingute koostamine;
 - iv) turustuseeskirjad;
 - v) keskkonnakaitse eeskirjad;
 - vi) meetmed toodete turustamise edendamiseks ja kasutamiseks;
 - vii) meetmed mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste kaitseks;
- b) on olnud jõus vähemalt ühe turustusaasta vältel;
- c) võib muuta siduvaks maksimaalselt kolmeks turustusaastaks;
- d) ei põhjusta kahju asjaomase liikmesriigi või ühenduse teistele ettevõtjatele.

Esimese lõigu punktis b osutatud tingimust ei kohaldata siiski juhul, kui kõnealusteks eeskirjadeks on I lisa punktides 1, 3 ja 5 nimetatud eeskirjad. Sel juhul ei või eeskirjade laiendamist kohaldada pikema perioodi kui ühe turustusaasta suhtes.

4. Lõike 3 punkti a alapunktides ii, iv ja v osutatud eeskirjad on üksnes I lisas sätestatud eeskirjad. Lõike 3 punkti a alapunktis ii osutatud eeskirju ei kohaldata toodete suhtes, mis on toodetud väljaspool lõikes 1 osutatud konkreetset piirkonda või konkreetseid piirkondi.

Artikkel 24

Teatamine ja kehtetuks tunnistamine

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata eeskirjadest, mille nad on muutnud siduvaks kõigile ettevõtjatele ühes või mitmes konkreetsetes piirkonnas vastavalt artikli 23 lõikele 1. Komisjon avaldab need eeskirjad talle sobival viisil.

2. Enne eeskirjade avalikustamist teatab komisjon määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõike 1 kohaselt loodud komiteele kõikidest tootmisharudevaheliste kokkulepete laiendamise teatistest.

3. Artiklis 16 nimetatud juhtudel otsustab komisjon, et liikmesriik peab otsustatud eeskirjade laiendamise tühistama.

Artikkel 25

Mitteliikmetelt saadav rahaline toetus

Kui laiendatakse üht või mitut toodet käsitlevat eeskirja ja kui tunnustatud tootmisharudevaheline organisatsioon tegeleb ühe või mitme artikli 23 lõike 3 punktis a nimetatud tegevusega, mis on nende isikute üldistes majanduslikes huvides, kelle tegevus on seotud ühe või mitme asjaomase tootega, võib tunnustuse andnud liikmesriik otsustada, et üksikisikud või rühmad, kes ei ole selle tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, kuid saavad nendest tegevustest kasu, maksavad organisatsioonile summa, mis vastab täielikult või osaliselt sellele liikmete poolt makstavale rahalisele toetusele, milles selline toetus katab otseselt kõnealustest tegevustest tulenevad kulud.

V JAOTIS

KAUPEMINE KOLMANDATE RIIKIDEGA

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 26

Üldpõhimõtted

Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele vastu võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

- a) nõuda tollimaksuga samaväärse toimega tasusid;
- b) kohaldada koguselisi piiranguid või nendega samaväärse toimega meetmeid.

Artikkel 27

Kombineeritud nomenklatuur

Käesoleva jaotisega hõlmatud toodete tariifse klassifitseerimise suhtes kohaldatakse kombineeritud nomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirju ja selle kohaldamise erieeskirju. Käesoleva määruse kohaldamisest tulenev tariifnomenklatuur lisatakse ühisesse tollitariifistikku.

II PEATÜKK

Import

I jagu

Impordilitsentsid

Artikkel 28

Valikulised impordilitsentsisüsteemid

Komisjon võib otsustada, et ühe või mitme käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva toote importimisel ühendusse nõutakse impordilitsentsi esitamist.

*Artikkel 29***Litsentside väljaandmine**

Liikmesriigid annavad impordilitsentsi igale taotlejale, sõltumata tema asutamiskohast ühenduses, kui nõukogu ei ole sätestanud teisiti, ning ilma et see piiraks käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud meetmeid.

*Artikkel 30***Kehtivus**

Impordilitsentsid kehtivad kogu ühenduses.

*Artikkel 31***Tagatis**

1. Kui määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud menetluses ei ole sätestatud teisiti, antakse litsentse välja tagatise alusel, millega garanteeritakse toodete import litsentsi kehtivusaja jooksul.

2. Kui litsentsi kehtivusajal impordi ei toimu või see toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja tagatisest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõuga seotud juhtudel.

*Artikkel 32***Rakenduseeskirjad**

Käesoleva jao üksikasjalikud rakenduseeskirjad, sealhulgas litsentside kehtivusaja ning tagatise määraga seonduvad eeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras.

II jagu

Imporditollimaksud ja piiril kehtiva hinna süsteem*Artikkel 33***Imporditollimaksud**

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate toodete suhtes imporditollimakse ühise tollitariifistiku alusel.

*Artikkel 34***Piiril kehtiva hinna süsteem**

1. Kui ühise tollitariifistiku tollimaksumäära kohaldamine sõltub imporditud saadetise hinnast piiril, kontrollitakse selle hinna tõepärasust, kasutades kauba väärtust importimisel, mille arvutab toodete ja päritolumaade kaupa välja komisjon, lähtudes liikmesriikide tüüpilistel imporditurgudel või vajaduse korral muudel turgudel kehtivate toote hindade kaalutud keskmisest.

Põhiliselt töötlemiseks imporditavate saaduste ja toodete puhul võib aga vastu võtta erisätteid määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 sätestatud korras.

2. Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kauba kindel väärtus importimisel, millele on liidetud määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõike 2 alusel kehtestatud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust kindlat väärtust rohkem kui 10 % võrra, nõutakse nimetatud kindla väärtuse põhjal määratud imporditollimaksudega võrduva tagatise esitamist.

3. Kui kõnealuse kaubasaadetise hinda piiril tollivormistusel ei deklareerita, sõltub ühise tollitariifistiku tollimaksumäärade kohaldamine kaupade kindlast väärtusest importimisel või tollialaste õigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest tingimustel, mis määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras.

4. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras.

*Artikkel 35***Täiendavad imporditollimaksud**

1. Teatavate toodete impordist tuleneda võivate kahjulike mõjude vältimiseks ja kõrvaldamiseks ühenduse turul kohaldatakse ühe või mitme käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva toote impordi suhtes artiklites 33 ja 34 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui:

- a) import toimub hinnaga, mis on ühenduse poolt Maailma Kaubandusorganisatsioonile teatatud hinnast („käivitus-hind”) madalam, või
- b) impordi maht ületab mis tahes aastal teatava taseme („käivituskogus”).

Käivituskogus põhineb turulepääsu võimalustel, mis määratakse kindlaks impordi protsendina vastavast siseriiklikust tarbimisest kolme eelneva aasta vältel.

2. Täiendavaid imporditollimakse ei kehtestata, kui import tõenäoliselt ühenduse turgu ei häiri või kui selle mõju oleks kavandatava eesmärgiga võrreldes ebaproportsionaalne.

3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel määratakse impordihinnad kindlaks kõnealuse kaubasaadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras. Eelkõige käsitlevad need üksikasjalikud eeskirjad:

- a) tooteid, mille suhtes võib kohaldada täiendavaid imporditollimakse;
- b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks.

III jagu

Impordikvootide haldamine

Artikkel 36

Tariifikvoodid

1. Käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate toodete impordi tariifikvoot, mis tulenevad asutamislepingu artikli 300 alusel sõlmitud lepingutest või nõukogu õigusaktist, avab ja haldab komisjon vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras.

2. Tariifikvoot hallatakse viisil, millega välditakse asjaomaste ettevõtjate diskrimineerimist, kasutades mõnda järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni või mõnda muud asjakohast meetodit:

- a) meetod, mis põhineb taotluste esitamise kronoloogilisel järjekorral (põhimõte „kes ees, see mees”);
- b) meetod, millega jaotatakse kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel („üheaegse läbivaatamise meetodit” kasutades);
- c) meetod, mis põhineb tavapärase kaubandusstruktuuri arvessevõtmisel („seniste/uute taotlejate meetodit” kasutades).

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu kindlustamise vajadusi.

Artikkel 37

Tariifikvootide avamine

Komisjon näeb määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras ette iga-aastased tariifikvoodid, mis on vajaduse korral sobivalt aasta ulatuses järkudeks jaotatud, ja kinnitab kasutatava haldamisviisi.

Käesoleva jao üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu sama korra kohaselt ja need käsitlevad eelkõige:

- a) tagatise, mis hõlmavad toote laadi, lähtekohta ja päritolu;
- b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;
- c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja nende kehtivusaega.

IV jagu

Kaitsemeetmed ja seestöötlemine

Artikkel 38

Kaitsemeetmed

1. Komisjon rakendab kaitsemeetmeid ühendusse importimise suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ning kooskõlas nõukogu 7. märtsi 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 519/94 teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta⁽¹⁾ ja nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3285/94 impordi ühiste eeskirjade kohta⁽²⁾.

2. Kui nõukogu ei ole sätestanud teisiti, võtab komisjon asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmitud rahvusvahelistes lepingutes ette nähtud kaitsemeetmed ühendusse importimise suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3.

3. Komisjon võib võtta lõigetes 1 ja 2 osutatud kaitsemeetmed liikmesriigi taotlusel või omal algatusel. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist.

Liikmesriikidele teatatakse nendest kaitsemeetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

Iga liikmesriik võib komisjoni poolt vastavalt lõigetele 1 ja 2 võetud otsused esitada nõukogule viie tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb kokku viivitamata. Ühe kuu jooksul alates otsuste nõukogule edastamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega neid muuta või tühistada.

4. Kui komisjon leiab, et lõike 1 või 2 kohaselt võetud kaitsemeetmed tuleks muuta või see tuleks tühistada, toimib ta järgmiselt:

- a) kui meetme kehtestas nõukogu, teeb komisjon nõukogule ettepaneku meedet muuta või see tühistada. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega;
- b) muudel juhtudel muudab ühenduse kaitsemeetmed või tühistab selle komisjon.

Artikkel 39

Seestöötlemise korra peatamine

1. Kui seestöötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu, võib komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel täielikult või osaliselt peatada seestöötlemise korra

⁽¹⁾ EÜT L 67, 10.3.1994, lk 89. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 427/2003 (ELT L 65, 8.3.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 349, 31.12.1994, lk 53. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2200/2004 (ELT L 374, 22.12.2004, lk 1).

kasutamise käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate toodete suhtes. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

Iga liikmesriik võib komisjoni poolt esimese löigu kohaselt võetud meetmed esitada nõukogule viie tööpäeva jooksul alates nende teatavakstelemise päevast. Nõukogu tuleb kokku viivitamata. Ühe kuu jooksul alates meetmete nõukogule edastamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega meetmeid muuta või need tühistada.

2. Määral, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud toodete turu ühise korralduse nõuetekohaseks toimimiseks, võib nõukogu asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt tegutsedes täielikult või osaliselt keelata seestöötlemise korra kasutamise nende toodete suhtes.

III PEATÜKK

Eksport

I jagu

Ekspordilitsentsid

Artikkel 40

Valikulised ekspordilitsentsisüsteemid

1. Komisjon võib otsustada, et käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate toodete ekspordimisel nõutakse ekspordilitsentsi esitamist.

2. Artikleid 29, 30 ja 31 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

3. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, sealhulgas litsentside kehtivusaegade ning tagatise määra kohta, võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras.

II jagu

Välistöötlemise korra peatamine

Artikkel 41

Välistöötlemise korra peatamine

1. Kui välistöötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu, võib komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel täielikult või osaliselt peatada välistöötlemise korra käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate toodete suhtes. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

Iga liikmesriik võib komisjoni poolt esimeses lõigus osutatud meetmed esitada nõukogule viie tööpäeva jooksul alates nende teatavakstelemise päevast. Nõukogu tuleb kokku viivitamata. Ühe kuu jooksul alates meetmete nõukogule edastamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega meetmeid muuta või need tühistada.

2. Määral, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud toodete turu ühise korralduse nõuetekohaseks toimimiseks, võib nõukogu asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt tegutsedes täielikult või osaliselt keelata välistöötlemise korra kasutamise nende toodete suhtes.

VI JAOTIS

RAKENDAMINE, MUUTMINE JA LÕPPSÄTTED

I PEATÜKK

Rakendussätted

Artikkel 42

Üksikasjalikud rakenduseeskirjad

Käesoleva määruse üksikasjalikud rakenduseeskirjad võib vastu võtta määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras. Kõnealused eeskirjad võivad eelkõige hõlmata järgmist:

- a) II jaotise rakendamise eeskirju, sealhulgas:
 - i) standardimisele kuuluvaid tooteid ja artiklis 2 osutatud turustusnormide koostamist, eelkõige selleks, et määratleda, milline toode on veatu ja standardse turustus kvaliteediga;
 - ii) vastavuskontrolli käsitlevaid eeskirju, eelkõige selle järjepidevat kohaldamist liikmesriikides;
 - iii) turustusnormide kohaldamisest kõrvalekaldumist ja nende kohaldamisel lubatud erandeid käsitlevaid eeskirju;
 - iv) esitlemist, turustamist ja märgistamist käsitlevaid eeskirju;
 - v) ühendusse imporditud ja ühendusest eksporditud toodetele turustusnormide kohaldamist käsitlevaid eeskirju;
- b) III jaotise rakendamist käsitlevaid eeskirju, sealhulgas:
 - i) reegleid, mis käsitlevad riikidevahelisi tootjaorganisatsioonide ja riikidevahelisi tootjaorganisatsioonide liitumist, sealhulgas riikidevahelise koostöö korral asjaomaste pädevate asutuste poolt antavat haldusabi käsitlevaid eeskirju;

- ii) reegleid, mis käsitlevad artiklis 7 osutatud meetmete rahastamist; muu hulgas abi künniseid ja ülemmäärasid ning ühendusepoolset abi kaasrahastamist käsitlevaid eeskirju;
- iii) artikli 11 lõikes 1 osutatud abi suhtarvu ja hüvitamist käsitlevaid üksikasjalikke eeskirju;
- iv) reegleid, mis käsitlevad üksikutesse põllumajandusettevõtetesse tehtavaid investeeringuid;
- v) artiklis 13 osutatud teabe ja teadete esitamise tähtsust;
- vi) artiklis 13 osutatud ühenduse finantsabi osamakseid käsitlevaid sätteid;
- c) IV jaotise rakendamist käsitlevaid eeskirju;
- d) liikmesriikide poolt seoses käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustuste täitmisega läbiviidavat haldus- ja füüsilist kontrolli käsitlevaid eeskirju;
- e) halduskaristuste kohaldamise süsteemi juhtudeks, kui leitakse, et on eiratud käesoleva määruse kohaldamisest tulenevaid kohustusi. Halduskaristuste erinevad astmed määratakse vastavalt tuvastatud eiramise tõsidusele, ulatusele, püsivusele ja korduvusele;
- f) käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate alusetult makstud summade sissenõudmist käsitlevaid eeskirju;
- g) teostatud kontrollide ja nende tulemuste aruandlust käsitlevaid eeskirju;
- h) V jaotise rakendamist käsitlevaid eeskirju, sealhulgas meetmeid, millele selles jaotises on konkreetselt osutatud;
- i) eeskirju, millega määratakse kindlaks artikli 44 kohaldamiseks vajalik teave, samuti selle vorm, sisu, ajastus ja tähtsust ning sätestatakse teabe ja dokumentide edastamise või kättesaadavaks muutmise kord;
- j) meetmeid, mis hõlbustavad üleminekut määrustes (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 sätestatud korraldust käesoleva määrusega kehtestatud korrale, sealhulgas käesoleva määruse artikli 55 rakendamist käsitlevaid meetmeid.
- kauplemise suhtes, mis on loetletud määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2, määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 ning värsked või jahutatud kartuli suhtes, mille CN-kood on 0701.
- Erandina esimesest lõigust:
- a) võivad liikmesriigid jätkata riigiabi andmist olemasolevate kavade alusel CN-koodiga 0701 värsked või jahutatud kartuli tootmise ja sellega kauplemise puhul kuni 31. detsembrini 2011;
- b) Hispaania ja Itaalia võivad turustusaastal 2007/2008 maksta riigiabina kuni 15 miljonit eurot, et aidata tomatite töötlemise sektoril kohanduda käesoleva määruse sätetega.
- c) Liikmesriigid võivad maksta riigiabi kuni 31. detsembrini 2010 järgmistel tingimustel:
- i) riigiabi makstakse üksnes puu- ja köögivilja tootjatele, kes ei ole tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmed ning kes allkirjastavad tunnustatud tootjaorganisatsiooniga lepingu, milles nad nõustuvad kohaldama asjaomase tootjaorganisatsiooni riskide vältimise ja juhtimise meetmeid;
- ii) sellistele tootjatele makstava abi hulk ei ületa 75 % ühenduse toetusest, mida saavad asjaomase tootjaorganisatsiooni liikmed, ning
- iii) asjaomane liikmesriik esitab komisjonile 31. detsembriks 2010 aruande riigiabi mõju ja tõhususe kohta, analüüsides eelkõige seda, kui palju see on toetanud nimetatud sektori korraldust. Komisjon vaatab aruande läbi ning otsustab, kas ta peaks tegema asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 44

Teavitamine

Liikmesriigid ja komisjon annavad üksteisele teavet, mis on vajalik käesoleva määruse kohaldamiseks, turu järelevalveks ja analüüsiks ning käesoleva määrusega hõlmatud toodetega seotud rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks.

Artikkel 45

Kulutused

Käesoleva määruse kohaselt tehtud kulutused loetakse määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud põllumajandusturgude reguleerimisele suunatud sekkumismeetmeteks.

II PEATÜKK

Muutmine, kehtetuks tunnistamine ja lõppsätted

Artikkel 43

Riigiabi

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 nende toodete ja nendega

Artikkel 46

Määruse (EMÜ) nr 827/68 muutmine

Määruse (EÜ) nr 827/68 lisas asendatakse CN-koodiga 0910 seotud kanne järgmisega:

„ex 0910 Ingver, kollajuur e kurkum, loorberilehed, karri ja teised maitseained, välja arvatud aed-liivatee (e tüümiän) ja safran”.

Artikkel 47

Määruse (EÜ) nr 2200/96 muutmine

Määrust (EÜ) nr 2200/96 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõikes 2 asendatakse tabel järgmise tabeliga:

„CN-kood	Kirjeldus
0702 00 00	Tomatid, värsked või jahutatud
0703	Sibul, šalott, küüslauk, porrulauk jm sibulköögiviljad, värsked või jahutatud
0704	Kapsas, lillkapsas, nuikapsas, lehtkapsas ja muu söödav kapsas perekonnast <i>Brassica</i> , värsked või jahutatud
0705	Aedsalat (<i>Lactuca sativa</i>) ja sigur (<i>Cichorium</i> spp.), värsked või jahutatud
0706	Porgand, naeris, söögipeet, aed-piimjuur, juurseller, redis jms söödav juurvili, värsked või jahutatud
0707 00	Kurgid ja kornišonid, värsked või jahutatud
0708	Kaunviljad, poetatud või poetamata, värsked või jahutatud
ex 0709	Muud köögiviljad, värsked või jahutatud, v.a alamrubriikidesse 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kuuluvad köögiviljad
ex 0802	Muud pähklid, värsked või kuivatatud, lüditud või lüdimata, kooritud või koorimata, v.a alamrubriiki 0802 90 20 kuuluvad beetli- ja koolapähklid
0803 00 11	Värsked jahubanaanid
ex 0803 00 90	Kuivatatud jahubanaanid
0804 20 10	Värsked viigimarjad
0804 30 00	Ananassid
0804 40 00	Avokaadod
0804 50 00	Guajaavid, mangod ja mangostanid
0805	Värsked või kuivatatud tsitrusviljad
0806 10 10	Värsked lauaviinamarjad

CN-kood	Kirjeldus
0807	Värsked melonid (k.a arbuusid) ja papaiad
0808	Värsked õunad, pirnid ja küdooniad
0809	Värsked aprikoosid, kirsid, virsikud (k.a nektariinid), ploomid ja laukaploomid
0810	Muud värsked marjad ja puuviljad
0813 50 31 0813 50 39	Üksnes CN-koodidega 0801 ja 0802 kuivatatud pähklitest koosnevad segud
0910 20	Safran
ex 0910 99	Aed-liivatee, värsked või jahutatud
ex 1211 90 85	Värsked või jahutatud basiilik, meliss, piparmünt, harilik pune (oregano), rosmariin, salvei
1212 99 30	Jaanikaunad

2) Jaotised I kuni VI, artiklid 43 ja 44, 47–57 ning I–V lisa jäetakse välja.

3) Artikkel 46 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 46

1. Komisjoni abistab puu- ja köögiviljaturu korralduskomitee (edaspidi „komitee”).

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtjaks kehtestatakse üks kuu.”

Artikkel 48

Määruse (EÜ) nr 2201/96 muutmine

Määrust (EÜ) nr 2201/96 muudetakse järgmiselt:

1) Artikli 1 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõikes 2 nimetatud toodete majandusaasta määratakse vajaduse korral määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 46 lõikes 2 osutatud korras.”

2) Jaotised I ja II, artiklid 23–32 ning I–III lisa jäetakse välja.

Artikkel 49

Määruse (EÜ) nr 2826/2000 muutmine

Määrust (EÜ) nr 2826/2000 muudetakse järgmiselt:

1) Artikli 5 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Värsked puu- ja köögivilja tarbimise edendamise suunatud peamiselt haridusasutustes viibivatele lastele.”

2) Artikli 9 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Esimeses lõigus osutatud määr on 60 % juhul, kui puu- ja köögivilja tarbimise edendamine on suunatud üksnes haridusasutustes viibivatele lastele.”

Artikkel 50

Direktiivi 2001/112/EÜ muutmise

Direktiivi 2001/112/EÜ artiklisse 7 lisatakse järgmine taane:

„– vajaduse korral käesoleva direktiivi vastavusse viimine asjakohaste rahvusvaheliste standarditega.”

Artikkel 51

Direktiivi 2001/113/EÜ muutmise

Direktiivi 2001/113/EÜ artiklisse 5 lisatakse järgmine taane:

„– vajaduse korral käesoleva direktiivi vastavusse viimine asjakohaste rahvusvaheliste standarditega.”

Artikkel 52

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 muutmise

Määrust (EÜ) nr 1782/2003 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 33 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) neile on antud artiklis 38 osutatud võrdlusperioodi jooksul toetust vähemalt ühe VI lisas osutatud toetuskava alusel, või oliiviõli puhul turustusaastatel, millele osatakse artikli 37 lõike 1 teises lõigus, või suhkrupeedi, suhkruroo ja hariliku siguri puhul, kui nad on saanud turustustoetust VII lisa punktis K osutatud võrdlusperioodi jooksul, või banaanide puhul, kui nad on saanud hüvitist sissetuleku kaotuse eest VII lisa punktis L osutatud võrdlusperioodi jooksul, või puu- ja köögivilja ning kartuli ja puukoolide puhul, kui nad olid puu- ja köögiviljatoodete või kartuli tootjad või tootjad puukoolides võrdlusperioodil, mida liikmesriigid kohaldasid nendele toodetele vastavalt VII lisa punktile M;”

2) Artikli 37 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Puu- ja köögivilja, kartuli ning puukoolide puhul arvutatakse võrdlussumma ja seda kohandatakse vastavalt VII lisa punktile M.”

3) Artikli 40 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui vääramatu jõud või erakorralised asjaolud mõjutasid kogu võrdlusperioodi, arvutab liikmesriik võrdlussumma aastate 1997–1999 alusel.

Suhkrupeedi, suhkruroo ja hariliku siguri puhul arvutatakse võrdlussumma VII lisa punkti K kohaselt valitud tüüpilisele perioodile eelneva lähima turustusaasta põhjal. Banaanide puhul arvutatakse võrdlussumma VII lisa punkti L kohaselt valitud tüüpilisele perioodile eelneva lähima turustusaasta põhjal. Puu- ja köögivilja, kartuli ning puukoolide puhul arvutatakse võrdlussumma VII lisa punkti M kohaselt valitud tüüpilisele perioodile eelneva lähima turustusaasta põhjal. Sellistel juhtudel kohaldatakse artiklit 1 *mutatis mutandis*.”

4) Artikli 42 lõikele 8 lisatakse järgmine lõik:

„Lõike 5 kohaldamisel võivad liikmesriigid siiski otsustada, et 2007. aastal kasutamata jäetud õigusi toetuse saamiseks, mis vastavad põllumajandustootjate poolt deklareeritud hektarite arvule ning mida kasutatakse kartuli ning puu- ja köögivilja puhul, ei suunata tagasi riiklikku reservi.”

5) Artikli 43 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) VII lisas loetletud kartulitärklise, kuivisööda, seemne, oliivisalude ja tubaka toetuste puhul hektarite arv, millelt saadud toodangu kohta on võrdlusperioodil antud VII lisa punktide B, D, F, H ja I kohaselt arvutatud toetust;

aa) suhkrupeedi, suhkruroo ja hariliku siguri puhul hektarite arv, mis arvutatakse vastavalt VII lisa punkti K alapunktile 4;

ab) banaanide puhul hektarite arv, mis arvutatakse vastavalt VII lisa punktile L;

ac) puu- ja köögivilja, kartuli ning puukoolide puhul hektarite arv, mis arvutatakse vastavalt VII lisa punktile M;”

6) Artikli 44 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Toetusõlblik hektar” tähendab ka ühte järgmisest:

a) maa-ala, kus kasvatakse humalat või mis on ajutise puhkekohustuse all;

b) maa-ala, kus kasvatakse oliivipuid;

c) maa-ala, kus kasvatatakse banaane;

d) maa-ala, kus kasvatatakse pikaajalisi puu- ja köögiviljakultuure;

e) puukoolid.”

7) Artiklile 45 lisatakse järgmine lõige:

„3. Nende liikmesriikide, kus ei ole 2007. aastal kasutatud artiklis 71 sätestatud võimalust ning kus ei kasutata artikli 51 teises lõigus sätestatud võimalust, kasutamata jäetud õigusi toetuse saamiseks, mis vastavad põllumajandustootjate poolt deklareeritud hektarite arvule ning mida kasutatakse kartuli ning puu- ja köögivilja puhul, ei suunata siiski tagasi riiklikku reservi”.

8) Artikkel 51 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 51

Maa põllumajanduslik kasutus

Põllumajandustootjad võivad kasutada artikli 44 lõike 3 kohaselt deklareeritud maatükke mis tahes põllumajanduslikuks tegevuseks, välja arvatud pikaajaliste kultuuride kasvatamiseks. Põllumajandustootjad võivad siiski kasutada maatükke järgmiste kultuuride kasvatamiseks:

- a) humal;
- b) oliivipuud;
- c) banaanid;
- d) pikaajalised puu- ja köögiviljakultuurid;
- e) puukoolid.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid 1. novembriks 2007 teha otsuse, et kuni liikmesriikide poolt kindlaks määratud tähtajani, kuid mitte hiljem kui 31. detsembrini 2010, võib liikmesriigi ühes või mitmes piirkonnas asuvad maatükke jätkuvalt mitte kasutada:

- a) määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 osutatud ühe või mitme toote tootmiseks. Liikmesriigid võivad sel juhul siiski otsustada lubada kasvatada järelkultuure toetus- kõlblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist; liikmesriikide taotlusel võib seda kuupäeva siiski muuta vastavalt artikli 144 lõikes 2 osutatud menetlusele nende piirkondade puhul, kus tavaliselt koristatakse teravilja kliimatingimuste tõttu varem, ja/või
- b) kartulite tootmise puhul ja/või
- c) puukoolide puhul.”

9) Artikli 60 lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 51 teises lõigus sätestatud erandit, võib ta samuti teha 1. novembriks 2007 otsuse kohaldada sama perioodi jooksul nimetatud

artikli lõikeid 1–7. Kõnealuse artikli lõikeid 1–7 muudel juhtudel ei kohaldata.”

10) Artikli 63 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Seoses puu- ja köögivilja, kartuli ning puukoolide jaoks antavate toetuste komponendi lülitamisega ühtsesse otsemaksete kavasse, võivad liikmesriigid teha kuni 1. aprillini 2008 otsuse kohaldada esimeses lõigus sätestatud erandit.”

11) Artikli 64 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Vastavalt liikmesriikide valikule määrab komisjon artikli 144 lõikes 2 osutatud korras kindlaks ülemmäära iga artiklites 66–69 ette nähtud otsetoetuse jaoks.

Iga otsetoetuse jaoks on see ülemmäär võrdne osaga artiklis 41 osutatud siseriiklikust ülemmäärast, mis on korrutatud vähendusprotsentidega, mida liikmesriigid kohaldavad artiklite 66–69 kohaselt.

Kindlaksmääratud ülemmäärade kogusumma arvatakse maha artiklis 41 osutatud siseriiklikest ülemmäärast artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.”

12) Artikli 65 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui seoses põllumajandustootjatele toetusõiguste jaotamisega on kõik võimalikud vähendused artikli 41 kohaselt tehtud, vähendatakse seda võrdluseks osa, mis tuleneb igast artiklites 66–69 ette nähtud otsetoetusest, protsendimäära võrra, mille liikmesriigid määravad kindlaks artiklites 66–69 kehtestatud piirides, ning artiklis 68b ette nähtud otsemaksete puhul liikmesriigi poolt kõnealuse artikli kohaselt kindlaksmääratud perioodil.”

13) Artikli 68a järele lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 68b

Puu- ja köögivilja üleminekutoetused

1. Hiljemalt 1. novembriks 2007 võivad liikmesriigid otsustada säilitada kuni 31. detsembrini 2011 kuni 50 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab teatavate selliste tomatite toetusele, mida tarnitakse töötlemiseks ning mis olid toetus- kõlblikud määruse (EÜ) nr 2201/96 toetuskava alusel.

Sel juhul teeb asjaomane liikmesriik igal aastal lisatakse põllumajandustootjatele artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad selliseid tomateid vastavalt IV jaotise 10g. peatükis sätestatud tingimustele.

2. Hiljemalt 1. novembriks 2007 võivad liikmesriigid säilitada:

- a) kuni 31. detsembrini 2010 kuni 100 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab teatavate selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva lõike kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus, mida tarnitakse töötlemiseks ning mis olid toetuskõlblikud määruste (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 toetuskavade alusel, ning
- b) 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2012 kuni 75 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab teatavate selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva lõike kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus, mida tarnitakse töötlemiseks ning mis olid toetuskõlblikud määruste (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 toetuskavade alusel.

Sel juhul teeb asjaomane liikmesriik igal aastal lisamakse põllumajandustootjatele artikli 64 lõikes 2 kehtestatud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad ühte või enamat järgmistest puu- ja köögiviljadest, mida tarnitakse töötlemiseks ning mis olid toetuskõlblikud määruste (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 toetuskavade alusel ning mille määrab kindlaks asjaomane liikmesriik IV jaotise 10g. peatükis sätestatud tingimustel:

- a) värsked viigimarjad;
- b) värsked tsitrusviljad;
- c) lauaviinamarjad;
- d) pirnid;
- e) virsikud ja nektariinid ning;
- f) teatud liiki „Ente” ploomid.

3. Lõikes 1 osutatud siseriiklike ülemmäärade osa, mis vastab tomatite toetusele, on järgmine:

Liikmesriik	Summa (miljonit eurot kalendriaastas)
Bulgaaria	5,394
Tšehhi Vabariik	0,414
Kreeka	35,733
Hispaania	56,233
Prantsusmaa	8,033
Itaalia	183,967

Liikmesriik	Summa (miljonit eurot kalendriaastas)
Küpros	0,274
Malta	0,932
Ungari	4,512
Rumeenia	1,738
Poola	6,715
Portugal	33,333
Slovakkia	1,018

4. Lõikes 2 osutatud siseriiklike ülemmäärade osa, mis vastab muude kui aastaste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, on järgmine:

Liikmesriik	Summa (miljon eurot kalendriaastas)
Bulgaaria	0,851
Tšehhi Vabariik	0,063
Kreeka	153,833
Hispaania	110,633
Prantsusmaa	44,033
Itaalia	131,700
Küpros	2008. aastal: 4,793 2009. aastal: 4,856 2010. aastal: 4,919 2011. aastal: 4,982 2012. aastal: 5,045
Ungari	0,244
Rumeenia	0,025
Portugal	2,900
Slovakkia	0,007

14) Artikkel 71g jäetakse välja.

15) Artikli 71k lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Seoses puu- ja köögiviljatoetuste komponendi lülitamisega ühtsesse otsemaksete kavasse võivad uued liikmesriigid siiski otsustada hiljemalt 1. aprilliks 2008 või selle aasta 1. augustiks, mis eelneb ühte otsemaksete kava kohaldamise esimesele aastale, kohaldada esimeses lõigus sätestatud erandit.”

16) IV jaotises lisatakse 10f. peatüki järele järgmised peatükid:

„10g. PEATÜKK

PUU- JA KÖÖGIVILJA ÜLEMINEKUTOETUSED

Artikkel 110t

Üleminekuperioodil kohaldatav pindalatoetus

1. Artikli 68b lõike 1 või artikli 143bc lõike 1 kohaldamisel võib teatavaid tomateid töötlemiseks tootvatele põllumajandustootjatele, kelle määrab kindlaks liikmesriik, anda üleminekuperioodi pindalatoetust nimetatud sätetes osutatud perioodil käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 68b lõike 2 või artikli 143bc lõike 2 kohaldamisel võib artikli 68b lõike 2 kolmandas lõigus loetletud puu- ja köögiviljatooteid tootvatele põllumajandustootjatele, kelle määrab kindlaks liikmesriik, anda üleminekuperioodi pindalatoetust nimetatud sätetes osutatud perioodil käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

Artikkel 110u

Toetussumma ja toetuskõlblikkus

1. Liikmesriigid kinnitavad toetuse suuruse hektari kohta, kus artikli 68b lõike 2 kolmandas lõigus loetletud tomateid ning puu- ja köögivilju kasvatatakse, objektiivsete ning mittediskrimineerivate kriteeriumide põhjal.

2. Toetuste kogusumma ei või mingil juhul ületada artikli 64 lõike 2 või artikli 143bc kohaselt kinnitatud ülemmäära.

3. Toetust antakse üksnes piirkondadele, kus tootmine toimub määruse (EÜ) nr 2201/1996 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodeteks töötlemise lepingu alusel.

4. Liikmesriigid võivad teha ühenduse toetuse saamise sõltuvaks muudest objektiivsetest ja mittediskrimineerivatest kriteeriumidest, sealhulgas seada tingimuseks, et põllumajandustootjad peavad olema nõukogu 26. septembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1182/2007 (millega kehtestatakse puu- ja köögiviljasektori erieeskirjad) vastavalt artikli 4 või 7 alusel tunnustatud tootjaorganisatsiooni või tootjarühma liikmed (*).

5. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 1. novembriks 2007 oma otsusest kohaldada artiklit 68b või 143bc, toetuse suurusest, mida säilitatakse nende artiklite kohaselt ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kriteeriumidest.

10h. PEATÜKK

ÜLEMINEKUPERIOODIL KOHALDATAV MARJASEKTORI TOETUS

Artikkel 110v

Marjasektori toetus

1. Üleminekuperioodi pindalatoetust kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2012 töötlemiseks tarnitavate CN-koodi 0810 10 00 alla kuuluvate maasikate puhul ning CN-koodi 0810 20 10 alla kuuluvate vaarikate puhul.

2. Toetust antakse üksnes piirkondadele, kus tootmine toimub määruse (EÜ) nr 2201/1996 artikli 1 lõikes 2 loetletud toodeteks töötlemise lepingu alusel.

3. Ühenduse toetuse suurus on 230 eurot hektari kohta aastas.

4. Liikmesriigid võivad lisaks ühenduse toetusele maksta riiklikku toetust. Ühenduse ja riiklik toetus kokku ei ole suurem kui 400 eurot hektari kohta aastas.

5. Toetust makstakse üksnes siseriikliku tagatud maksimumpindala puhul, mis on liikmesriikidele eraldatud järgmiselt:

Liikmesriik	Siseriiklik tagatud pindala (hektarit)
Bulgaaria	2 400
Ungari	1 700
Läti	400
Leedu	600
Poola	48 000

Kui asjaomase liikmesriigi toetuskõlblik pindala on asjaomasel aastal siseriiklikust tagatud maksimumpindalast suurem, vähendatakse lõikes 3 osutatud toetussummat proportsionaalselt siseriikliku tagatud maksimumpindala ületanud osaga.

6. Artikleid 143a ja 143c ei kohaldata üleminekuperioodil makstava marjasektori toetuse suhtes.

(*) ELT L 273, 17.10.2007, lk 1.”

17) Artikli 143b lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Uued liikmesriigid võivad hiljemalt ühinemiskuupäeval otsustada asendada otsetoetused, välja arvatud IV jaotise 5. peatükis kehtestatud energiakultuuride kasvatamise toetus ning IV jaotise 10h. peatükis kehtestatud marjasektori üleminekutoetus, lõikes 9 nimetatud kohaldamisperioodil ühtse pindalatoetusega, mis arvutatakse vastavalt lõikele 2.”

18) Artikli 143b lõike 3 kolmas taane asendatakse järgmisega:

„– kohandatuna, kasutades asjaomast protsenti, mis on kindlaks määratud artiklis 143a otsetoetuste järkjärguliseks kehtestamiseks, välja arvatud summade puhul, mis on kättesaadavad VII lisa punkti K alapunkti 2 kohaselt või nende summade ja artikli 143ba lõikes 4 osutatud tegelikult kohaldatud summade vahe tõttu, ning välja arvatud puu- ja köögiviljasektori summade puhul, mis vastavad artikli 68b lõigetele 3 ja 4, ning nende summade ja artiklite 143bb lõikes 4 ja 143bc lõikes 3 osutatud tegelikult kohaldatud summade vahe tõttu.”

19) Artikli 143ba järele lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 143bb

Puu- ja köögivilja eritoetus

1. Erandina artiklist 143b võivad uued liikmesriigid, kes kohaldavad ühtset pindalatoetuste kava, otsustada 1. novembriks 2007 anda ühtse pindalatoetuste kava kohaselt abikõlblikele põllumajandustootjatele puu- ja köögivilja eritoetust. Nimetatud toetust antakse selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, nagu näiteks VII lisa punkti M esimeses lõigus sätestatud kriteeriumid, ning nimetatud lõigus kehtestatud võrdlusperioodi alusel.

2. Puu- ja köögivilja eritoetust antakse artiklis 71c osutatud puu- ja köögivilja puhul makstava siseriikliku ülemmäära piires.

3. Erandina lõikest 2 võib iga liikmesriik 1. novembriks 2007 otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel kohaldada puu- ja köögivilja eritoetuse suhtes ülemmäära, mis on madalam kui nimetatud lõikes osutatud ülemmäär.

4. Käesoleva artikli lõigete 1–3 kohase puu- ja köögivilja eritoetuse andmise eesmärgil kättesaadavaks tehtud summased ei lisata artikli 143b lõikes 3 osutatud aastasesse finantsraamistikku.

5. Artikleid 143a ja 143c puu- ja köögivilja eritoetuse suhtes ei kohaldata.

6. Tegelikult või eeldatava pärandi üleandmise korral antakse puu- ja köögivilja eritoetus põllumajandusettevõtte pärinud põllumajandustootjale tingimusel, et see põllumajandustootja on ühtse pindalatoetuste kava kohaselt abikõlblik.

Artikkel 143bc

Puu- ja köögivilja üleminekutoetus

1. Erandina artiklist 143b võivad uued liikmesriigid, kes kohaldavad ühtset pindalatoetuste kava, otsustada

1. novembriks 2007 säilitada kuni 31. detsembrini 2011 kuni 50 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab CN-koodi 0702 00 00 alla kuuluvate tomatite toetusele.

Sel juhul teeb asjaomane liikmesriik igal aastal lisamakse põllumajandustootjatele artikli 144 lõikes 2 osutatud korra kohaselt kehtestatud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad tomateid vastavalt IV jaotise 10g. peatükis sätestatud tingimustele.

2. Erandina artiklist 143b võivad ühtset pindalatoetuste kava kohaldavad uued liikmesriigid otsustada 1. novembriks 2007 säilitada:

a) kuni 31. detsembrini 2010 kuni 100 % artiklis 71c osutatud siseriiklike ülemmäärade osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine artikli 68b lõike 2 kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus.

b) 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2012 kuni 75 % artiklis 71c osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine artikli 68b lõike 2 kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus.

Sel juhul teeb asjaomane liikmesriik igal aastal lisamakse põllumajandustootjatele artikli 144 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt kehtestatud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad ühte või enamat puu- või köögivilja, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik ning mis on loetletud artikli 68b lõike 2 kolmandas lõigus.

3. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohase puu- ja köögivilja eritoetuse andmise eesmärgil kättesaadavaks tehtud summased ei lisata artikli 143b lõikes 3 osutatud aastasesse finantsraamistikku.

4. Artikleid 143a ja 143c ei kohaldata üleminekuperioodil makstava puu- ja köögiviljatoetuse suhtes.”

20) Artikli 145 punkti d alapunkti c järele lisatakse järgmine alapunkt:

„dd) üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mis käsitlevad puu- ja köögivilja, kartuli ja puukoolide toetuste lisamist ühtsesse otsemaksete kavasse ning IV jao 10g. ja 10h. peatükis osutatud toetusi.”

21) Artikkel 155 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 155

Muud üleminekueeskirjad

Lisameetmed, mis on vajalikud ülemineku hõlbustamiseks artiklites 152 ja 153 ning määrustes (EMÜ) nr 404/93, (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96, (EÜ) nr 2202/96 ja (EÜ) nr 1260/2001 sätestatud korralduste käesoleva määrusega sätestatud korrale, eelkõige määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklite 4 ja 5 ja määruse (EÜ) nr 1259/1999 lisa ning määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 6 kohaldamisega seotud korrale, ning määruse (EMÜ) nr 1035/72 arengukavadega seotud sätestatud käesoleva määruse artiklites 83–87 osutatud arengukavadega seotud korrale, võib võtta käesoleva määruse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Artiklites 152 ja 153 osutatud määruseid ja artikleid kohaldatakse jätkuvalt VII lisas osutatud võrdlussummade kehtestamise eesmärgil.”

22) Lisasid muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 53

Määruse (EÜ) nr 318/2006 muutmine

Määrust (EÜ) nr 318/2006 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 32 lõigetes 1, 2 ja 4 lisatakse numbri „VII” järele „või VIII”.
- 2) VII lisa järele lisatakse järgmine lisa:

„VIII LISA

Töödeldud puu- ja köögiviljasaadused

Tooted, mis on loetletud nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2201/96 (töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korralduse kohta) (*) artikli 1 lõike 2 punktis b.

(*) EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1182/2007 (ELT L 273, 17.10.2007, lk 1).”

Artikkel 54

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 2202/96 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 55

Üleminekusätted

1. Määrustega (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 kehtestatud toetuskavad, mis tunnistati käesoleva määrusega kehtetuks, jäävad asjaomaste toodete suhtes kehtima kuni turustusaasta lõpuni, mis lõpeb 2008. aastal.

2. Käesoleva määruse alusel jätkatakse nende tootjaorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide liitude tunnustamist, mida on juba tunnustatud määruse (EÜ) nr 2200/96 alusel enne käesoleva määruse jõustumist. Vajaduse korral teevad nad kohandusi vastavalt käesoleva määruse nõuetele hiljemalt 31. detsembriks 2010.

3. Tootjaorganisatsiooni taotlusel võib määruse (EÜ) nr 2200/96 alusel enne käesoleva määruse kohaldamist kinnitatud rakenduskaava:

a) jätkuvalt ellu viia kuni selle lõpuni või

b) muuta vastavalt käesoleva määruse nõuetele või

c) asendada uue, käesoleva määruse alusel kinnitatud rakenduskaava.

Artikli 10 lõike 3 punkte e ja f kohaldatakse 2007. aastal esitatud rakenduskaavade suhtes, mida ei ole käesoleva määruse jõustumiskuupäevaks veel heaks kiidetud, kuid mis muus osas vastavad nendes punktides sätestatud kriteeriumidele.

4. Tootjarühmade suhtes, kellele anti eeltunnustus määruse (EÜ) nr 2200/96 alusel, kehtib nimetatud eeltunnustus jätkuvalt ka käesoleva määruse alusel. Määruse (EÜ) nr 2200/96 alusel heaks kiidetud tunnustuskavade suhtes kehtib nimetatud heakskiit jätkuvalt ka käesoleva määruse alusel. Vajaduse korral kavasid siiski muudetakse, et võimaldada tootjarühmal täita kriteeriume, mis on vajalikud selle tunnustamiseks käesoleva määruse artiklis 4 sätestatud tootjaorganisatsioonina. Nende liikmesriikide tootjarühmade tunnustuskavade suhtes, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva, kohaldatakse artikli 7 lõike 4 punktis a kehtestatud abi määrasid alates käesoleva määruse kohaldamise kuupäevast.

5. Määruse (EÜ) nr 2202/96 artikli 3 lõikes 2 osutatud lepinguid, mis hõlmavad rohkem kui üht tsitrusviljade töötlemise toetuskava turustusaastat, mis on seotud 1. oktoobril 2008 algava turustusaastaga või sellele järgnevate turustusaastatega, võib mõlema lepinguosalise nõusolekul muuta või lõpetada, et võtta arvesse nimetatud määruse kehtetuks tunnistamist ning sellest tulenevat kõnealuse toetuse kaotamist. Sellisest lepingu muutmisest või lõpetamisest tulenevalt ei kohaldata asjaomastele lepinguosalistele karistusi nimetatud määruse ega selle rakendamiseeskirjade alusel.

6. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklite 68b või 143bc kohast üleminekukorda, kohaldatakse tema territooriumil koristatud toorainete suhtes jätkuvalt määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 6 või määruse (EÜ) nr 2202/96 artikli 6 kohaseid eeskirju töötlemiseks tarnitud toorainete miinimumnõuete ja valmistoodete kvaliteedi miinimumnõuete kohta.

Artikkel 56

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. september 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

J. SILVA

I LISA

Täielik nimekiri eeskirjadest, mida võib laiendada mitteliikmetest tootjatele vastavalt artiklitele 14 ja 23

1. Tootmisest teavitamise eeskirjad:
 - a) teatamine kasvatamiskavatsustest saaduste ja vajaduse korral sortide kaupa;
 - b) teatamine külvist ja istutamisest;
 - c) teatamine üldkasvualast saaduste ja võimaluse korral sortide kaupa;
 - d) teatamine eeldatavatest kogustest ja arvatavatest koristuskuupäevadest saaduste ja võimaluse korral sortide kaupa;
 - e) korrapärane teatamine koristatud kogustest ja kättesaadavatest varudest sortide kaupa;
 - f) teatamine ladustusvõimsustest.
 2. Tootmiseeskirjad:
 - a) kasutatava seemne valimine vastavalt kavandatud eesmärgile (värske turg/tööstuslik töötlemine);
 - b) puuviljaedade hõrendamine.
 3. Turustuseeskirjad:
 - a) kindlaksmääratud kuupäevad koristuse alustamiseks, turustamise järgustamine;
 - b) kvaliteedi ja suuruse miinimumnõuded;
 - c) ettevalmistus, esitlemine, pakkimine ja märgistus esimeses turustusetapis;
 - d) toote päritolutähis.
 4. Keskkonnakaitse eeskirjad:
 - a) väetise ja sõnniku kasutamine;
 - b) taimekaitsevahendite ja muude saagi kaitsmise meetodite kasutamine;
 - c) taimekaitsevahendite ja väetiste maksimaalne jääksisaldus puu- ja köögiviljas;
 - d) kõrvalsaaduste ja kasutatud materjali hävitamise eeskirjad;
 - e) turult kõrvaldatud toodete kasutamise eeskirjad.
 5. Eeskirjad, mis käsitlevad artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud toodete tarbimise edendamist ja neist teavitamist seoses riskide vältimise ja juhtimisega.
-

II LISA

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 lisasid muudetakse järgmiselt.

1) I lisas

- a) jäetakse välja rida, mis käsitleb „kuivatatud viinamarju“;
- b) suhkru tootmiseks kasutatavat suhkrupeeti ja suhkruroogu käsitleva rea järele lisatakse järgmised read:

„Töötlemiseks tarnitavad puu- ja juurviljad	Käesoleva määruse IV jaotise 10g. peatükk	Puu- ja köögivilja üleminekutoetused
Töötlemiseks tarnitavad maasikad ja vaarikad	Käesoleva määruse IV jaotise 10h. peatükk	Marjade üleminekutoetus
Puu- ja köögivilid	Käesoleva määruse artikkel 143bb	Puu- ja köögivilja eritoetus”

2) II lisa asendatakse järgmisega:

„II LISA

Artikli 12 lõikes 2 osutatud siseriiklikud ülemmäärad

(miljonit eurot)

Liikmesriik	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Taani	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Saksamaa	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Kreeka	45,4	61,1	76,4	79,7	79,7	79,7	79,7	79,7
Hispaania	56,9	77,3	97,0	103,8	103,9	103,9	103,9	103,9
Prantsusmaa	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Iirimaa	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Itaalia	62,3	84,5	106,4	116,5	116,6	116,6	116,6	116,6
Luksemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Madalmaad	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Austria	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugal	10,8	14,6	18,2	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Soome	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Rootsi	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Ühendkuningriik	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5”

3) V lisast jäetakse välja read, mis käsitlevad „kuivatatud viinamarju“, „töötlemiseks mõeldud tsitrusvilju“ ja „töötlemiseks mõeldud tomateid“.

4) VII lissasse lisatakse järgmine punkt:

„M. Puu- ja köögivilid, kartul ja puukoolid

Liikmesriigid määravad iga põllumajandustootja võrdlussumma hulka arvatava summa kindlaks selliste objektivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu:

- turustustoetuse summa, mille põllumajandustootja on otseselt või kaudselt puu- ja köögivilja, kartuli või puukooli puhul saanud;
- puu- ja köögivilja ning kartuli tootmiseks või puukoolidena kasutatud maa pindala;
- toodetud puu- ja köögivilja ning kartuli ja puukoolide hulk

tüüpilise perioodi põhjal, mis võib iga toote puhul olla erinev ja koosneda ühest või enamast turustusaastast ning mis algab 2001. aastal lõppevast turustusaastast (liikmesriikide puhul, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva, algab see 2004. aastal lõppevast turustusaastast) ja kestab kuni 2007. aastal lõppeva turustusaastani.

Liikmesriigid arvutavad artikli 43 lõikes 2 osutatud toetuskõlblike hektarite arvu selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, nagu esimese lõigu teises taandes osutatud maa pindala.

Selle punkti kriteeriume võib erinevate puu- ja köögiviljatoodete ning kartuli ja puukoolide puhul erinevalt rakendada, kui see on nõuetekohaselt objektiivselt põhjendatud. Liikmesriigid võivad samadel alustel otsustada mitte määrata koguseid, mis lisatakse võrdlussumma hulka, ning käesoleva punkti kohaselt toetuskõlblike hektareid enne kolme aasta pikkuse üleminekuperioodi (mis lõpeb 31. detsembril 2010) lõppu.

Käesolevas määruses tähendab mõiste „puu- ja köögiviljad“ määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 loetletud tooteid ning mõiste „kartul“ kartulit, mille CN-kood on 0701, välja arvatud kartul, mis on mõeldud kartulitärklise tootmiseks ning mille jaoks antakse toetust artikli 93 alusel.”

- 5) Lisad VIII ja VIIIa asendatakse järgmisega:

„VIII LISA

Artiklis 41 osutatud siseriiklikud ülemmäärad

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2005	2006	2007	2008	2009	2010 ja järgnevad aastad
Belgia	411 053	580 376	593 395	606 935	614 179	611 805
Taani	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Saksamaa	5 148 003	5 647 175	5 695 607	5 744 240	5 770 254	5 774 254
Kreeka	838 289	2 143 603	2 171 217	2 365 298	2 367 713	2 178 382
Hispaania	3 266 092	4 635 365	4 649 913	4 830 954	4 838 536	4 840 413
Prantsusmaa	7 199 000	8 236 045	8 282 938	8 382 272	8 407 555	8 415 555
Iirimaa	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Itaalia	2 539 000	3 791 893	3 813 520	4 151 330	4 163 175	4 184 720
Luksemburg	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Madalmaad	386 586	428 329	833 858	846 389	853 090	853 090
Austria	613 000	633 577	737 093	742 610	745 561	744 955
Portugal	452 000	504 287	571 377	608 601	609 131	608 827
Soome	467 000	561 956	563 613	565 690	566 801	565 520
Rootsi	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Ühendkuningriik	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849

Artiklis 71c osutatud siseriiklikud ülemmäärad

(tuhandetes eurodes)

Kalendriaasta	Bulgaaria	Tšehhi Vabariik	Eesti	Küpros	Läti	Leedu	Ungari	Malta	Rumeenia	Poola	Sloveenia	Slovakkia
2005		228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670		724 600	35 800	97 700
2006		294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	446 305	830		980 835	44 184	127 213
2007	200 384	377 919	40 400	17 660	60 764	154 912	540 286	1 668	441 930	1 263 706	59 026	161 362
2008	246 766	470 463	50 500	27 167	75 610	193 076	677 521	3 017	532 444	1 579 292	73 618	201 937
2009	287 399	559 622	60 500	31 670	90 016	230 560	807 366	3 434	623 399	1 877 107	87 942	240 014
2010	327 621	645 222	70 600	36 173	103 916	267 260	933 966	3 851	712 204	2 162 207	101 959	276 514
2011	407 865	730 922	80 700	40 676	117 816	303 960	1 060 666	4 268	889 814	2 447 207	115 976	313 114
2012	488 209	816 522	90 800	45 179	131 716	340 660	1 187 266	4 685	1 067 425	2 732 307	129 993	349 614
2013	568 553	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 245 035	3 017 407	144 110	386 214
2014	648 897	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 422 645	3 017 407	144 110	386 214
2015	729 241	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 600 256	3 017 407	144 110	386 214
2016 ja järgnevad aastad	809 585	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 777 866	3 017 407	144 110	386 214".